

VLAAMSE RAAD

ZITTING 19924993

HANDELINGEN

69-70-71-72

VERGADERINGENVANSEPTEMBER1993

ONDERZOEKSCOMMISSIE BESTEDING KS-GELDEN

SEPTEMBERNOTA VAN DE VLAAMSE REGERING

Inhoud

Nr. 69 Dinsdag 28 september 1993

Berichten van verhindering, blz. 2663

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2663

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2663

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Verslagen

Indiening, blz. 2664

Jaarverslagen

Indiening, blz. 2664

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Verslagen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2664

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2665

Aanbevelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 2665

Resolutie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

Indiening, blz. 2665

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2665

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2665

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2666

Mededeling van de Vlaamse regering, blz. 2666

Spreeker : minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2669

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2671

Nr. 70 Woensdag 29 september 1993

Berichten van verhindering, blz. 2683

Mededeling van de Vlaamse regering

Debat, blz. 2683

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandenbroucke, E. Van Rompuy, J.-P. Van Rossem, F. Wymeersch, F. Dewinter, L. Hancké, G. Annemans, H. Schiltz, P. Van Grembergen, J. Geysels, F. Van den Eynde, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier en minister W. Demeester-De Meyer

Hoofdelijke stemming, blz. 2713

Spreekers : de heren J. Geysels, P. Dewael, J. Devolder, J. Caubergs

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm

— 381 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2714

Spreekers : de heer J. Caudron, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2718

Nr. 71 Donderdag 30 september 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2719

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 2720

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm

— 381 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2720

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen,

— 382 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2721

Spreekers : de heren E. Van Vaerenbergh, J. Van Hauthem, F. Vergote

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen,

— 385 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2724

Spreekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys

Met redenen omklede motie van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek,

— 383 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2725

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw M. Aelvoet gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissingen omtrent de doortocht van de SST in Lembeek en Bierbeek en tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek

— 387 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2726

Met redenen omklede motie van de heer F. Van den Eynde tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek

— 384 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2727

Spreeker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek

— 386 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2727

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Met redenen omklede motie van de heer G. Annemans tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 390 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2728

Spreker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van mevrouw A. Leysen C.S. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 388 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2729

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren J. Tavernier, P. Van Grembergen, A. Denys, F. Vandenbroucke

Met redenen omklede motie van de heer

G. Annemans tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs

— 390 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2731

Verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden

— 318 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2732

Sprekers : de heer J. Weyts, verslaggever, de heren L. Pierco, K. Pinxten, P. Dewael, E. Van Rompuy, A. Denys, L. Barbé, G. Bossuyt, J. Ulburghs, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2751

Nr. 72 Donderdag 30 september 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2753

Verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden

— 318 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking (Voortzetting), blz. 2753

Sprekers : de heren F. Wymeersch, E. Van Rompuy, G. Moens, A. Denys, J. Ulburghs, P. Dewael, P. Chevalier, L. Hancké, J. Geysels, F. Dewinter, J. Vandeurzen, H. Olaerts, G. Bossuyt, M. Didden, J. Sleenckx, K. Pinxten, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2791

71e vergadering

Donderdag 30 september 1993
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.07 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend

AANWEZIGEN

M. Aelvoet, V. Anciaux, J. Ansoms, E. Baldewijns, L. Barbé, R. Bosman, G. Bossuyt, A. Bourgeois, M. Bourgois, P. Breyne, L. Bril, H. Brouns, H. Candries, M. Capoen, J. Caubergs, J. Caudron, F. Cauwenberghs, P. Chevalier, M. Colla, S. Creyf, N. De Batselier, A. De Boeck, J. De Bremaeker, S. De Clerck, J.-L. Dehaene, P. De Keersmaeker, F. De Man, W. Demeester-De Meyer, J. De Meyer, J. De Mol, W. Demuyt, A. Denys, P. Deprez, J. De Roo, E. Derycke, J. De Seranno, L. Detiège, W. De Vlieghe, P. Dewael, F. Dewinter, M. Didden, V. Dua, J. Dupré, J. Geysels, L. Goutry, L. Hancké, P. Hostekint, T. Kelchtermans, H. Lauwers, J. Leclercq, J. Lenssens, A. Leysen, C. Lisabeth, M. Logist, M. Maertens, H. Marsoul, L. Martens, W. Martens, T. Merckx-Van Goey, G. Moens, C. Moors, L. Nelis-Van Liedekerke, H. Olaerts, M. Olivier, J. Peeters, L. Peeters, L. Pierco, E. Pi-

noie, K. Pinxten, S. Platteau, R. Raes, F. Sarens, J. Sauwens, A. Schellens, H. Schiltz, E. Schuermans, J. Sleenckx, J. Spinnewyn, H. Suykerbuyk, F. Swaelen, G. Swennen, R. Swinnen, W. Taelman, P. Tant, J. Tavernier, J. Taylor, L. Toback, M. Tyberghien-vandenbusche, J. Ulburghs, J. Valkeniers, J. Vande Lanotte, L. Van den Bossche, L. Van den Brande, F. Vandembroucke, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, J. Van der Sande, J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, J. Van Hecke, R. Van Hooland, M. Van houtte, E. Vankeirsbilck, G. Vanleenhove, R. Vanlerberghe, J. Van Looy, L. Van Nieuwenhuysen, T. Van Parys, M. Van Peel, R. Van Rompaey, E. Van Rompuy, E. Van Vaerenbergh, L. Vanvelthoven, R. Van Wallegem, V. Vautmans, F. Vergote, I. Verleyen, G. Vermassen, M. Vogels, H. Weckx, J. Weyts, F. Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

G. Cardoen, E. Flamant : gezondheidsredenen ;

M. Bartholomeeussen, F. Dielens, G. Geens, L. Maximus, W. Seeuws : buitenslands ;

G. Annemans, G. Anthuenis, L. Appeltans, A. Arts, E. Beysen, J. Buchmann, H. De Croo, E. De Groot, P.

Desmet, J. Eeman, J. Gabriels, F. Ghesquière, A. Gijsbrechts-Horckmans, J. Laverge, J. Leduc, L. Monset, J. Pede, M. Smet, A. Van Apenren, M. Van der Poorten, H. Van Wambeke, A. Verlinden, F. Vermeiren, W. Verreycken, R. Wierinckx : ambtsverplichtingen ;

R. Landuyt : familieverplichtingen ;

L. Standaert ; J. Timmermans.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

P. Berben, X. Buisseret, W. Claes, M. Cordeel, W. Cortois, H. Coveliers, R. Daems, J. Decorte, A. De Maght-Aelbrecht, J. Demeulenaere, R. Deswaene, J. Devolder, R. De Wulf, L. Dierickx, M. Dillen, M. Eyskens, W. Goossens, A. Kempinaire, A.-M. Neyts-Uytbroeck, W. Peeters, D. Ramoudt, D. Van Mechelen, K. Van Overmeire, J.-P. Van Rossem, G. Verhofstadt, M. Verwilghen, F. Willockx.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik moet de VLD-senatoren verontschuldigen. Zij hebben reeds lang geleden een fractievergadering op vandaag, donderdag 30 september, dag dat er normaal geen stemmingen zouden plaatsvinden, gepland.

De voorzitter : Dat is een spijtige samenloop van omstandigheden die ik moet betreuren.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CVP-fractie zijn :

- in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken de heer Tant als vast lid vervangen door de heer Ansoms en de heer Ansoms als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Tant ;
- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Tant als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Candries ;
- in de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid de heer De Roo als vast lid vervangen door de heer Candries en de heer Didden als plaatsvervangend lid vervangen door de heer De Roo ;
- in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid de heer Arts als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Candries ;
- in de commissie voor Welzijn en Gezondheid de heer Van Hecke als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Arts.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer J. Caudron gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van

Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm – 381 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de tijdens de plenaire vergadering van 29 september 1993 zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Caudron gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
105 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansons J.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Boeck A.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Keersmaecker P.
De Man F.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.

Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Didden M.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.

Voorzitter

Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden. (**De oppositie verlaat het halfrofd**)

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen

— 382 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer

Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw **Demeester-De Meyer**, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, **Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin**, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren leden van de Vlaamse regering, collega's, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in enkele adviezen verwezen naar de schrijvende taaltoestand in de openbare OCMW-ziekenhuizen in het Brusselse en suggesties aan de hand gedaan om deze te verhelpen. Dat werd nog maar eens bevestigd door collega's van de verschillende fracties die zich bij mijn interpellatie gericht tot de ministers Demeester en Weckx, hadden aangesloten.

Het komt er nu op aan aan deze ongelijke behandeling van Nederlandstaligen en Franstaligen in Brussel een einde te maken. Vandaar dat ik, net zoals een lid van het Vlaams Blok, een motie heb ingediend die ondertekend is door enkele Raadsleden en waarin ik de Vlaamse regering verzoek om ten eerste, deze wantoestanden uit de wereld te helpen, en ten tweede, het belangenconflict in te roepen aangezien ook een minderheidsgroep in Brussel volgens de Grondwet dezelfde individuele rechten heeft en dus op dezelfde wijze dient te worden behandeld als alle andere bevolkingsgroepen.

Ik vraag dan ook met aandrang dat iedereen deze motie zou goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, leden van de Vlaamse regering, collega's, de wantoestanden in de Brusselse OCMW-ziekenhuizen zijn zo oud als de Brusselse OCMW-ziekenhuizen

zelf. Meer algemeen kan men zeggen dat de niet-toepassing of de overtreding van de taalwetten zelf. Inderdaad, deze zijn in Brussel van in het beginstadium nooit correct nageleefd. Aangezien de ingediende moties ter zake niet mekaars tegengestelde zijn, kan er over beide worden gestemd. Overigens zal het Vlaams Blok ook de motie van de meerderheid goedkeuren omdat wij het eens zijn met de inhoud.

Toch kan ik niet anders dan onderstrepen dat deze laatste motie toch wel hypocriet is. Ik verklaar mij nader. Wanneer ik daarin lees dat de Vlaamse Executieve wordt verzocht om een gelijkwaardige behandeling van de Nederlandstaligen en de Franstaligen in de Brusselse instellingen en ziekenhuizen af te dwingen, dan vraag ik mij af hoe zij dat zal doen en in welke procedure de bijzondere en gewone wetten op de staatshervorming voorzien om zo'n zaak bij het Overlegcomité aanhangig te maken. Het gaat immers niet meer om een Vlaamse bevoegdheid.

Het Vlaams Blok heeft er bij de staatshervorming van 1988-1989 voor gewaarschuwd dat precies de constructie van het Brusselse Gewest ertoe zou leiden dat de Vlaamse Raad nu de Vlaamse Executieve moet vragen om de toepassing van wetten te eisen, waarvoor zij eigenlijk niet meer bevoegd is.

De motie van de meerderheid is dus niet alleen hypocriet, maar ook bijzonder cynisch omdat men ons altijd heeft wijsgemaakt dat de Brusselse instellingen zo perfect waren, dat ze zo waren geconcipieerd dat er nooit tegen de Vlamingen kon worden geregeerd en dat de Vlamingen in al die beleidsorganen minstens over een vetorecht beschikten. Welnu, deze motie toont aan dat de hele constructie niet werkt en dat men van het vetorecht geen gebruik wil maken.

Vandaag legt de heer Vanderhaegen als nieuw OCMW-raadslid van Ukkel de eed af. Het heeft vijf jaar geduurd eer hier de wet werd toegepast en de betrokkene heeft zich steeds over het gebrek aan steun vanwege staatsse-

Van Hauthem

cretaris Anciaux en gewestminister Grijp beklaagd !

Mijn motie is dan ook veel duidelijker. Het enige wat de Vlaamse regering nog kan doen, is van de correcte toepassing van de taalwetten in Brussel een breekpunt te maken en het als vooraf te vervullen voorwaarde vóór enig overleg met het Brussels Gewest voorop te stellen.

In ieder geval zal ik de motie van het cynisme van de meerderheid goedkeuren. Zij is wel het bewijs dat het Vlaams Blok in 1988-1989 gelijk had toen het de oprichting van het Brussels Gewest niet wou goedkeuren.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

94 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
85 leden hebben ja geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

AANWEZIG :

Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Keersmaeker P.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.

De Seranno J.
Detiège L.
Didden M.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vande Lanotte J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.

Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.

AFWEZIG :

Aelvoet M.
Barbé L.
Berben P.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Chevalier P.
Claes W.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Boeck A.
Decorte J.
Dehaene J.-L.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghere W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dierickx L.
Dillen M.
Dua V.
Eyskens M.
Geysels J.
Goossens W.
Kempinaire A.
Maertens M.
Neys-Uytbroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Tavernier J.
Timmermans J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.

Voorzitter

Van Rompaey R.
Van Rossem J.-P.
Van Wallegghem R.
Vautmans V.
Verhofstadt G.
Verwilghen M.
Vogels M.
Willockx F.
Wymeersch F.

AFWEZIG met kennisgeving :

Annemans G.
Ant huenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Buchmann J.
Cardoen G.
De Croo H.
De Groot E.
Desmet P.
Dielens F.
Eeman J.
Flamant E.
Gabriels J.
Geens G.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Landuyt R.
Laverge J.
Leduc J.
Maximus L.
Monset L.
Pede J.
Seeuws W.
Smet M.
Standaert L.
Van Aperen A.
Van der Poorten M.
Van Wambeke H.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wierinckx R.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer F. Vergote : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Landuyt voor alle stemmingen.

De voorzitter : Dames en heren, ik stel vast dat het quorum niet is bereikt. De hoofdelijke stemming is dus zonder gevolg. Derhalve stel ik voor

de stemming om 10.45 uur te herhalen.

Gaat de Raad hiermee akkoord ?
(Instemming)

– **De vergadering wordt geschorst om 10.15 uur.**

– **Zij wordt hervat om 10.48 uur.**

De voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de vóór de schorsing van de plenaire vergadering zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
97 leden hebben ja geantwoord ;
18 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
Creyf S.
De Bremaecker J.

De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Man F.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
De Seranno J.
Dewinter F.
Didden M.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.

Voorzitter

Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wallegghem R.
Vautmans V.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Sauwens J.
Tavernier J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vergote F.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen,

Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen – 385 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Hauthem tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, **Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen.**

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
10 leden hebben ja geantwoord ;
100 leden hebben neen geantwoord ;
11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bosman R.
De Man F.
Dewinter F.
Raes R.
Spinnewyn J.
Taylor J.
Van den Eynde F.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Wallegghem R.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.

Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
Didden M.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Valkeniers J.

Voorzitter

Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Vautmans V.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caubergs J.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Vergote F.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van der Poorten voor alle aangelegenheden met betrekking tot Grondwetsartikel 59bis.

De heer Denys A. : Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat deze stemming de motie van de heer Van Vaerenbergh betrof. Onze fractie stemt tegen de voorliggende motie.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek – 383 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Neyts-Uyttebroeck tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw Neyts-Uyttebroeck gehouden interpellatie tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de stemming over de twee volgende moties wil Agalev er de aandacht op vestigen dat de Vlaamse Executieve zware steken heeft laten vallen in de opvolging van het SST-dossier en dat vooral de bevolking daarvan de dupe wordt. Wij hebben geen moeite met de inhoud van de motie van mevrouw Neyts. Wel vinden we het jammer dat er alleen over Lembeek wordt gesproken, terwijl het probleem ruimer is. Toch wil ik de aandacht van de Raad vestigen op de volledige ontsporing van dit dossier. De SST is steeds voorgesteld geweest als de locomotief voor de verbetering van het openbaar vervoer. Het treinverkeer zou er zich in de toekomst kunnen hebben aan optrekken. In de praktijk stellen we echter vast dat deze zaak – zoals wij overigens hadden voorspeld – onbetaalbaar wordt, waardoor de investeringen voor het binnenlands net achteruitgaan. Omwille van de voorrang aan de hoge snelheidstrein voor weinig mensen dreigen de treinen voor de gewone mensen stil te vallen. Dat is een echte schande ! (**Applaus bij AGALEV**)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben nee geantwoord ;
20 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bosman R.
Bril L.
De Man F.
Denys A.
Dewael P.
Dewinter F.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van den Eynde F.
Van Nieuwenhuysen L.
Vautmans V.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Keersmaecker P.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Didden M.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.

Voorzitter

Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.

Caubergs J.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Sauwens J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Vergote F.
Vogels M.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw M. Aelvoet en mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck gehouden interpellaties respectievelijk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissingen omtrent de doortocht van de SST in Lembeek en Bierbeek en tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek
— 387 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door mevrouw Aelvoet en mevrouw Neyts-Uytbroeck gehouden interpellaties respectievelijk tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie

en Externe Betrekkingen, over de beslissingen omtrent de doortocht van de SST in Lembeek en Bierbeek en tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
18 leden hebben ja geantwoord ;
84 leden hebben neen geantwoord ;
17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Bril L.
De Boeck A.
Denys A.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Pierce L.
Platteau S.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vautmans V.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.

Voorzitter

De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Didden M.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.

Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bosman R.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Kelchtermans T.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Nieuwenhuysen L.
Vergote F.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer F. Van den Eynde tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek
– 384 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van den Eynde tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Dewinter gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe

Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek.

De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, de Vlaams Blokfractie kan het volledig eens zijn met het Agalev-standpunt over de politieke betrekkingen met China zoals verwoord in de motie ingediend door mevrouw Aelvoet. Wij trekken onze motie in en zullen haar motie steunen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw M. Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek
– 386 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Aelvoet tot besluit van de op 6 juli 1993 door de heer Dewinter gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, bij de behandeling van deze en van de vorige motie wilde ik aankondigen dat onze fractie in geen geval de motie van het Blok kan steunen. In de Blokmotie werden immers twee dossiers vermengd. Het Blok was zo hypocriet zich tegen de opschorting van de culturele betrekkingen met Zuid-Afrika uit te spreken.

Aelvoet

Het vindt immers dat een **broeder-**volk altijd moet worden gesteund ook als het de dictatuur van een minderheid in een land organiseert.

De voorzitter : Begin van de stemming .

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

27 leden hebben ja geantwoord ;
86 leden hebben neen geantwoord ;
11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Bosman R.
Bril L.
De Boeck A.
De Man F.
Denys A.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Dewinter F.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Tavemier J.
Ulburghs J.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Walleghem R.
Vautmans V.
Vogels M.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.

Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Didden M.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.

Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Caubergs J.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Vergote F.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer G. Annemans c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs – 390 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Annemans c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de

Voorzitter

VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs.

De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, met uw toestemming zou ik een zeer korte verklaring willen afleggen. Ik richt mij in het bijzonder tot de christen-democraten in deze vergadering.

Collega's, hoe blind u ook wil zijn voor de inhoud van het **non-discriminatiepact**, toch wil ik er uw aandacht op vestigen dat dit pact op halflange termijn het einde betekent van een echt vrij onderwijs in dit land. De katholieke scholen zullen er immers door worden verplicht mensen op te nemen die een andere godsdienst belijden. Dat betekent het einde van het vrij onderwijs. Het is uw verantwoordelijkheid wanneer u dit aanvaardt.

Verder voorziet het non-discriminatiepact in de aanstelling van een vertrouwensleraar in elke school. Dit ruikt meer en meer naar totalitarisme. Zo een vertrouwensleraar heeft veel weg van de politieke commissarissen in het sovjetsysteem die moesten nagaan of de school zich politiek wel aan het regime conformeerde. Het gaat om een sovjetisatie van onze maatschappij.

Tot slot schrijft het pact voor dat het peil van de klas op het niveau van de vreemdeling moet worden gebracht. Daardoor wordt het niveau van ons onderwijs bewust naar beneden gehaald. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : Wij zullen later stemmen over deze met redenen omklede motie, vermits een motie over dezelfde materie op een vroegere datum werd ingediend door Mevrouw Leysen. De motie van Mevrouw Leysen heeft dus voorrang.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw A. Leysen c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs — 383 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Leysen c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs.

Mevrouw Leysen heeft het woord.

Mevrouw A. Leysen : Mijnheer de voorzitter, ik zou willen repliceren op de uitspraak van de heer Van den Eynde. Het gaat hier helemaal niet over de afschaffing van het vrij onderwijs of de vrijheid van onderwijs. Integendeel, het non-discriminatiepact is een overeenkomst die door en tussen de verschillende netten op vrijwillige basis en in overleg met alle betrokken instanties tot stand kwam. Zij is helemaal niet in strijd met het beginsel van de vrijheid van onderwijs.

Mijnheer Van den Eynde, u weet ook dat er op dat vlak heel wat rechtspraak en rechtsleer is, die uitdrukkelijk bevestigt dat de verhouding tussen vrije onderwijsinstellingen en leerlingen een contractuele verhouding is. Wanneer de personen die dit contract onderschrijven, zich houden aan de bepalingen ervan, is er niet de minste tegenstrijdigheid met het grondwettelijke principe van de vrijheid van onderwijs.

De CVP-fractie zal niet de motie van het Vlaams Blok steunen maar wel de motie die ik heb ingediend. De CVP dringt er bij de minister van Onderwijs op aan om, in opvolging van

de neergelegde motie, de tekst van de non-discriminatieverklaring met spoed aan de Vlaamse Raad ter bespreking over te maken zodat men de nodige maatregelen kan nemen om de uitvoering van de verklaring te bevorderen.

De CVP wil onderstrepen dat non-discriminatie in het onderwijs een grote stap voorwaarts betekent omdat men uitdrukkelijk kiest voor een tweesporenbeleid : naast het toelatingsbeleid waar men een meer evenredige aanwezigheid van migrantenleerlingen in scholen van concentratiegemeenten nastreeft, kiest men door de integratie van de waarden van het intercultureel onderwijs in het pedagogisch project, voor een bewustere opstelling van de school en de leerlingen inzake het voorkomen en het tegengaan van discriminatie.

De CVP verheugt zich in het bijzonder over de oprichting van de bemiddelings- en beoordelingscommissie in de schoot van de VLOR. Deze bemiddelings- en beoordelingscommissie die haar werkzaamheden reeds heeft aangevat en die het vertrouwen van mijn fractie geniet, speelt een belangrijke rol in de non-discriminatieverklaring. De CVP feliciteert niet alleen de deelnemers aan het overleg voor hun volgehouden inspanning die duidelijk vruchten afwerpt, maar dankt ook alle onderwijsnetten omdat zij de non-discriminatieverklaring ondertekend hebben en zich engageren om haar verder uit te voeren.

De voorzitter : De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de voorzitter, op 7 juli heb ik, als één van de zeldzame luisteraars, met zowel stijgende interesse als stijgende weerzin geluisterd naar de interpellatie van de heer Van den Eynde over de spreiding van de migranten.

Het Vlaams Blok is meestal niet aanwezig in de commissie voor Onderwijs, maar het beklimt wel de tribune als het debat handelt over onderwijs van de migranten.

Het is voor mij duidelijk dat het Vlaams Blok nog steeds niet begrepen heeft dat één van de belangrijke

Tavernier

taken van het onderwijs erin bestaat alle leerlingen, zonder enig onderscheid, kennis en inzicht bij te brengen in groepen die, in mindere of meerdere mate, een sociale weerspiegeling zijn van de maatschappij. Alleen op deze manier kan men elkaar — elk met zijn eigen- en verscheidenheid — leren kennen en waarderen.

Agalev is van oordeel dat het standpunt van het Vlaams Blok over het non-discriminatiebeleid in het onderwijs racistisch is. Racisme moet bestreden worden !

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, de Volksunie is van mening dat de verklaring van het Vlaams Blok een ontorende belediging is aan de geest van het onderwijs in het algemeen en aan de geest van het katholiek onderwijs in het bijzonder.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie staat achter de principes van de non-discriminatieverklaring waardoor de migranten gespreid worden over de verschillende onderwijsnetten. De VLD keurt de motie van het Vlaams Blok niet goed. Mijn fractie onthoudt zich echter bij de stemming over de motie van mevrouw Leysen omdat zij van mening is dat de uitvoering van een non-discriminatieverklaring moet worden voorafgegaan door bijkomende inspanningen om de taalachterstand bij migrantenleerlingen weg te werken. Het gaat niet op om bepaalde verplichtingen op te leggen die een kwaliteitsvermindering kunnen veroorzaken. De VLD is van mening dat men moet beginnen met een intensief taalonderricht en pas in een tweede fase kan overgaan tot de spreiding van migrantenleerlingen.

De voorzitter : De heer Vandembroucke heeft het woord.

De heer F. Vandembroucke : Mijnheer de voorzitter, de SP beschouwt

het non-discriminatiepact als een belangrijke stap voorwaarts. Mijn fractie zal met veel overtuiging de motie van mevrouw Leysen steunen. Tijdens het debat dat gisteren gehouden werd, is overduidelijk gebleken dat het Vlaams Blok een enthousiast voorstander is van apartheid en racisme.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

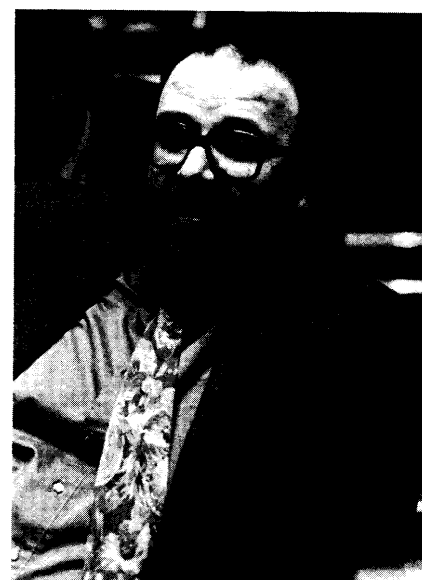
Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
95 leden hebben ja geantwoord ;
9 leden hebben neen geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Colla M.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
De Vlieghere W.
Didden M.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.

VB-Kamerlid Francis Van den Eynde kantte zich tegen het non-discriminatiepact en het advies van de Vlaamse Onderwijsraad inzake de spreiding van migranten in het onderwijs

Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.

Voorzitter

Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Bosman R.
De Man F.
Dewinter F.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van den Eynde F.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Walleghem R.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bril L.
Caubergs J.
Chevalier P.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Denys A.
Detiège L.
Dewael P.
Kelchtermans T.
Pierco L.
Platteau S.
Sauwens J.
Taelman W.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Vautmans V.

Vergote F.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan.

Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer G. Annemans c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer F. Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs – 390 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Annemans c.s. tot besluit van de op 7 juli 1993 door de heer Van den Eynde gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

125 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

9 leden hebben ja geantwoord ;

105 leden hebben neen geantwoord ;

11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bosman R.
De Man F.
Dewinter F.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van den Eynde F.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Walleghem R.

Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anciaux V.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Colla M.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Dehaene J.-L.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Didden M.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Martens W.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.

Voorzitter

Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Vautmans V.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben

Caubergs J.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.

Van Hauthem J.
Vergote F.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

VERSLAG van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden — 318 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden.

De conclusie aangenomen door de commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Conform artikel 81, punt 5 van het reglement, beraadslaagt de Raad hierover in één enkele bespreking zonder stemming.

De bespreking is geopend.

Ik verleen het woord aan de verslaggever.

De heer Weyts heeft het woord.

De heer J. Weyts, verslaggever, (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het verslag van de parlementaire onderzoekscommissie naar de besteding van de KS-gelden dat u vandaag ter bespreking wordt voorgelegd, kent reeds een lange voorgeschiedenis.

Mijn bekommernis met de Limburgse reconversie en met het reilen en zeilen binnen KS dateert reeds van lang voor het opstarten van de parlementaire onderzoekscommissie. Zij werd meer in het bijzonder gewekt naar aanleiding van de werkzaamheden die de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid heeft besteed aan deze problematiek. We mogen immers niet uit het oog verliezen dat de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid

reeds sedert juli 1992 het onderzoek van het Limburgs reconversiegegeven had aangevat. De werkzaamheden — waaronder diverse hoorzittingen — die van juli 1992 tot maart 1993 door deze commissie werden besteed aan de Limburgse problematiek zouden later trouwens bijzonder waardevol blijken voor de in april 1993 opgestarte parlementaire onderzoekscommissie.

Gedurende deze eerste fase heb ik mij meermaals, en eigenlijk voortdurend, geërgerd aan de wijze waarop diverse betrokkenen bij het reconversiegebeuren systematisch poogden om informatie te onthouden aan de leden van de Vlaamse Raad. Het feit dat informatie over KS nu zowat overal te vinden is, mag ons niet uit het oog doen verliezen dat tot voor enkele maanden zelfs het Vlaamse parlement bijna volledig in het duister tastte inzake de toestand bij deze overheids-NV.

Naarmate ik mij in de materie verdiepte en engageerde, en parallel met de werkzaamheden van de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid namen meer en meer personen uit Limburg spontaan contact met mij. Velen konden immers niet langer zwijgen over de ontoelaatbare wijze waarop, ter plaatse voor iedereen zichtbaar, openbare gelden werden verkanseld. Mijn KS-dossier nam dan ook gestaag in omvang toe.

Van zodra ik meende over voldoende gegevens te beschikken, heb ik het mijn plicht geacht om de minister-president schriftelijk, en dit tot tweemaal toe, op de hoogte te brengen van mijn bevindingen. Het is trouwens het uitlekken van deze brieven in de pers, en ik beklemtoon dat dit volledig buiten mijn toedoen om gebeurde, dat de hele zaak in een stroomversnelling is terechtgekomen.

Het blote feit dat ik daarna met mijn bedenkingen naar buiten durfde treden, werd mij echter niet overal in dank afgenomen. Een minister zei mij zelfs dat ik mij zou moeten verantwoorden en dat men mij de rekening zou aanbieden. Vanuit diverse hoeken werd gepoogd om mij in dis-

Weyts

krediet te brengen. In de pers werden zelfs aantijgingen gelanceerd als zou ik gemanipuleerd zijn, of nog dat ik een waterdrager zou zijn de ene keer voor het NCMV-Limburg dat het Fenix-project wilde kelderden, de andere keer voor het kabinet van de minister-president. Ik wens dan ook van de gelegenheid gebruik te maken om hier ééns en voorgoed te affirmeren dat ik wel degelijk volledig alleen en zelfstandig heb gehandeld. Iets anders beweren, getuigt ronduit van kwade trouw. Mijn enige drijfveer was, en is, dat ik als lid van de wetgevende macht mijn controlerende taak ernstig wens op te nemen. Is het immers niet de plicht van elk rechtgeaard parlementslid, en behoort het zelfs niet tot het wezen van de democratie, om doortastend op te treden telkens wanneer de publieke zaak wordt bedreigd door afkeurenswaardige praktijken ?

Ik ben trouwens oud genoeg geworden om de draagwijdte van mijn eigen optreden niet te overschatten. Mijn initiatief was niet meer dan de aanleiding voor het opzetten van de onderzoekscommissie, maar het was er zeker niet de oorzaak van. De echte oorzaak is immers gelegen in het feit dat sinds het ogenblik dat het dossier van de mijnsluiting in 1986 werd geconcipeerd en een begin van uitvoering kreeg, de consensus in Limburg volledig weg geërodeerd was, waardoor de onderhuidse spanningen er zo groot waren geworden dat de etterbuil vroeg of laat wel moest openbarsten. Het gebrek aan consensus op het terrein had trouwens ook tot gevolg dat tussen de Vlaamse regering en Limburg de spanningen over wie er nu precies beslist in Limburg, hand over hand toenamen.

Op 21 april besliste de Vlaamse Raad dan ook unaniem om een speciale onderzoekscommissie naar de besteding van de KS-gelden in te stellen. Enkele dagen tevoren was het parket echter reeds binnengevallen bij KS, hetgeen meteen het erg netelige probleem opriep van de samenloop tussen een parlementair en een gerecht-

telijk onderzoek. Ten einde elke overlapping te vermijden heeft de onderzoekscommissie er, overeenkomstig de beginselen van de scheiding der machten, én indachtig de nefaste afloop van de Transnuclear-zaak, dan ook van in den beginne angstvallig voor gewaakt om zich op het domein van het gerecht te begeven. Zij heeft zich dan ook steeds beperkt tot wat voor het parlement de kern van de zaak is met name de financiering en de werking van het Limburgs reconversiemechanisme in het algemeen en van KS in het bijzonder.

Ondanks deze beperking is de parlementaire onderzoekscommissie toch tot een aantal opmerkelijke vaststellingen gekomen, die ik hierna onderwerpsgewijs en systematisch zal aanhalen.

Vooraleer echter op te sommen wat er allemaal is misgegaan binnen KS wil ik nog eens beklemtonen dat de Limburgse reconversie, ondanks alles, ook positieve resultaten heeft opgeleverd. Dit wordt trouwens bevestigd door de vorige week openbaar gemaakte studie van het HIVA ter zake. Dezelfde studie maakt echter duidelijk dat de doelstellingen van het Toekomstcontract voor Limburg, het terugdringen van de werkloosheid tot het gemiddelde van de rest van Vlaanderen, en de scholingsgraad in Limburg op het Vlaams niveau brengen, nog verre van gerealiseerd zijn.

KS van zijn kant bleek structureel niet opgewassen te zijn tegen zijn taak. Dit is in eerste instantie te wijten aan het feit dat de opdracht van KS binnen het reconversiegebied nooit duidelijk werd omlijnd. Toen in 1986 werd beslist om de mijnen te sluiten werd immers met een dusdanige haast **tewerk** gegaan dat men verzuimde degelijke regels, afspraken en doelstellingen op papier te zetten. In weerwil van wat de toenmalige minister van Begroting voor de onderzoekscommissie heeft verklaard, ontbrak het van meet af aan ook aan operationele **controlemechanismen**.

Dit probleem werd des te acuter toen Thyl Gheyselink er in slaagde door

vervroegd te sluiten de forse som van niet minder dan 37 miljard frank opzich te leggen, waarvoor door KS zelf en **cours** de route een bestemming moest worden gevonden. Dit noopt ons tot de vaststelling dat een NV-structuur die met overheidsmiddelen werkt slechts echt doelmatig kan werken als ze een duidelijk referentiekader en duidelijk omschreven doelstellingen meekrijgt en op een adequate manier wordt gecontroleerd. De gewone dynamiek van een private onderneming kan immers niet zo maar getransponeerd worden naar wat in essentie een overheidsbedrijf is. Een private NV komt immers tot stand door mensen die hun eigen geld op het spel zetten, en die dan ook bijzonder scherp toekijken op het doen en laten van de raad van bestuur en van de afgevaardigde bestuurder.

Bij KS daarentegen was de raad van bestuur duidelijk nalatig in de uitoefening van zijn bevoegdheden, en onzorgvuldig in zijn besluitvorming. Dit komt onder meer tot uiting in het feit dat op de meeste raden van bestuur enkel de beslissing werd genotuleerd en niet de voorafgaande discussies.

De raad van bestuur heeft in de uitoefening van haar bestuurstaak eerder toegekeken en achter de feiten aangehold dan echt bestuurd. De beslissingen van de raad van bestuur waren immers maar al te vaak formaliteiten, waarbij vooraf genomen beslissingen geofficialiseerd werden. Haar betrokkenheid was dan ook, zoals ik daarstraks reeds heb aangehaald, niet die van een raad van bestuur in een normale naamloze vennootschap.

De vraag of dit alles kan aanleiding geven tot het instellen van vorderingen wegens **bestuursaansprakelijkheid** valt strikt juridisch genomen buiten de bevoegdheid van de onderzoekscommissie en zal desgevallend dan ook door de daartoe geëigende instanties moeten worden nagegaan.

Vanuit het aandeelhouderschap, FNSV-Gimvindus, is er al evenmin afdoend toezicht uitgeoefend op de doelmatige aanwending van de **KS-gelden**. De aandeelhouder **contro-**

Weyts

leerde in laatste instantie in feite zichzelf, vermits in de organen van GIMV-Gimvindus en KS belangrijke personen een dubbele pet dragen.

Naast het probleem van de controle leverde dit trouwens ook een probleem op qua onverzoeikbaarheid van doelstellingen. GIMV en Gimvindus willen immers vanuit hun roeping een maximaal rendement zoeken op hun portefeuille, terwijl KS op de eerste plaats de ex-mijnwerkers en de mijn-gemeenten nieuwe economische perspectieven moest bieden. Naarmate KS vaster in de greep van GIMV en Gimvindus raakte trad er dan ook een verschuiving op in de doelstellingen van KS, waarbij de idee van een regionale, gediversifieerde economische reconversiepolitiek steeds meer werd verlaten.

Ook de interne controle van KS liet duidelijk te wensen over en was niet nauwkeurig uitgewerkt. Zo is het symptomatisch dat vijf jaar nadat de geldstroom naar KS op gang kwam, er nog geen degelijke en aangepaste boekhouding bij KS bestond.

Deze situatie, het ontbreken van duidelijke doelstellingen gekoppeld aan een raad van bestuur die nauwelijks tegengas kon of wilde geven, had tot gevolg dat de feitelijke macht van de gedelegeerd bestuurders buitensporig groot was. Hierdoor gingen zij soms overhaast en onvoldoende zorgvuldig te werk. Elk op hun manier waren ze ook zeer eigengereid en weinig communicatief ingesteld tegenover hun raad van bestuur.

Mede ingevolge het ontbreken van een duidelijk omschreven acquisitiebeleid heeft KS participaties genomen die qua noodzakelijkheid in vraag kunnen worden gesteld en waarvan de betaalde prijs op zijn minst betwistbaar kan worden genoemd.

Deze participaties leverden daarenboven ook onvoldoende duurzame meer-tewerkstelling op. Over de tewerkstelling die de LIM heeft gecreëerd, kunnen trouwens dezelfde bedenkingen worden gemaakt. Bij

sommige participaties gaat het trouwens louter om de verhuis van bedrijven van de ene plaats in Vlaanderen naar Limburg.

Bij de sanering van de mijnterreinen en de afwikkeling van sommige sociale problemen waarbij KS was betrokken, werd het beoogde resultaat al evenmin bereikt, omdat KS zich veel te passief opstelde en er niet in slaagde constructief samen te werken met diverse andere instanties. In het kader van de beleidsvoorbereidende taak van de onderzoekscommissie, hebben deze vaststellingen mij — en zoals de stemmingen uitwijzen ook in ruime mate de andere leden van de commissie — tot de hierna volgende conclusies geleid.

Een prompte implementatie door de Vlaamse regering zou het trouwens mogelijk moeten maken dat de Limburgse reconversie dit najaar reeds een nieuwe start neemt.

Ten eerste. Omdat de doelstellingen van het Toekomstcontract nog niet zijn gerealiseerd, blijft er nood aan een specifiek Limburgs reconversiebeleid. De financiële engagementen die de Vlaamse overheid vroeger heeft aangegaan, moeten dan ook ten volle worden gehonoreerd.

Ten tweede. Voor de toekomst zal het ter beschikking stellen van Vlaams overheidsgeld gepaard moeten gaan met het opgeven van duidelijke doelstellingen en opdrachten, het instellen van uitvoerbare en efficiënte controlemogelijkheden, en een degelijke bewaking van de gecoördineerde inzet van de beschikbare middelen. De noodzakelijke beslissingsautonomie van de uitvoerende instellingen zal op die wijze worden ingepast in een duidelijk omschreven beleidskader.

Ten derde. De overdaad aan parallelle structuren die werden opgezet om de economische en sociale reconversie van Limburg vorm te geven, heeft op termijn contraproductief gewerkt. Het synergetisch effect dat kon worden verwacht van de door deze structuren gevoerde acties bleef uit.

Ten vierde. De bestaande structuren

moeten drastisch worden vereenvoudigd. Alleen die structuren kunnen nog worden in stand worden gehouden die binnen een vernieuwde aanpak van de Limburgse reconversie absoluut noodzakelijk zijn om specifieke en controleerbare doelstellingen te bereiken. De nog resterende structuren moeten op een coherente manier optreden.

Ten vijfde. Het opdrachtenpakket van KS wordt afgeslankt tot de sanering van de mijnterreinen en de afwikkeling van het sociaal passief.

Ten zesde. De participaties van KS en LIM worden ondergebracht in één enkele opvangstructuur, wier opdrachten eveneens duidelijk zullen moeten worden bepaald. Dit impliceert dat de LIM wordt ontbonden. De particuliere sector neemt deel aan de opvangstructuur en kan er op termijn ook een meerderheid in nemen. De Limburgse verankering van deze structuur moet in elk geval worden verzekerd. Bij de benoeming van de beheersorganen en bij het management zal erover moeten worden gewaakt dat niet opnieuw een permanente belangenvermenging ontstaat met andere instellingen.

Ten zevende. De SIM moet worden opgeheven. Haar taken binnen de sociale reconversie worden voortaan uitgevoerd door de reeds bestaande Vlaamse administraties en/of erkende instellingen. Dit alles weerom met maximale waarborgen voor een Limburgse verankering van zowel de financiële middelen als van de besluitvorming. De door de SIM aangegane verbintenissen moeten wel worden gehonoreerd.

Ten achtste. De Permanente Werkgroep Limburg blijft het overlegplatform van waaruit alle actoren van het reconversiegebeuren, samen met de provincie en de mijngemeenten moeten waken over de doelstellingen van het Toekomstcontract.

Ten negende. De resterende financiële middelen worden gehegroepeerd in een zogenaamd Limburgfonds binnen de Vlaamse begroting.

Ten tiende. De samenwerking met de

Weyts

Europese Gemeenschap moet onverminderd worden voortgezet en de middelen die de EG ter beschikking stelt voor de reconversiegebieden moeten optimaal worden benut.

Ten elfde. De Vlaamse Raad en de Vlaamse regering moeten hun volledige controle op de aanwending van overheidsmiddelen herstellen. Deze controle dient periodiek te gebeuren. Hierbij moet worden nagegaan of de door de overheid ter beschikking gestelde middelen correct — dit wil zeggen door de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering vooropgestelde doeleinden — worden aangewend. Binnen deze controle is zeker een rol weggelegd voor het Rekenhof.

Ten twaalfde, en ik zou zeggen last but not least, eist de commissie ook dat — zoals ik trouwens reeds van in den beginne heb gesteld — de leden van de raad van bestuur die reeds vóór 5 april 1993 een mandaat vervulden in de raad van bestuur, door de Vlaamse regering uit hun mandaat zouden worden ontheven. De vennootschapsrechtelijke deontologie laat immers niet toe dat degenen die tekort zijn geschoten in hun beheer, nog langer zouden aanblijven. Meer zelfs, volgens de deontologie moet men in die omstandigheden zélf ontslag nemen. Dezelfde conclusie geldt trouwens voor de vertegenwoordigers van de aandeelhouders, alsook voor andere verantwoordelijken in de Limburgse reconversie die beleidsfouten hebben gemaakt.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de tekst van deze conclusies werd in de commissie aangenomen met acht stemmen tegen vijf.

Eventuele strafrechtelijke gevolgen en vennootschapsrechtelijke aansprakelijkheden vallen mijns inziens buiten de bevoegdheid van de onderzoekscommissie en moeten door de geëigende instanties op hun grondigheid, haalbaarheid en wenselijkheid worden onderzocht.

Te persoonlijk maken — en ik beklemtoon dat deze uitspraak te persoonlijk gebeurt — wens ik

aan dit alles nog toe te voegen dat de vaststellingen en conclusies van onze onderzoekscommissie eigenlijk het louter kader van KS overstijgen. De gedane vaststellingen hebben immers implicaties voor het hele economische overheidsinitiatief in Vlaanderen. De problematiek van de KS is namelijk wel voor herhaling vatbaar, zélf met andere mensen en met andere instellingen. Daarom roep ik hic et nunc reeds op om in deze Vlaamse Raad een denkoefening te maken over de vorm van ons toekomstig economisch overheidsinitiatief.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik hoop dat het KS-dossier een bijdrage zal hebben geleverd tot een correcte en betere democratie, met meer inspraak en controle van de Vlaamse Raad, de verkozenen van het volk. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, het debat dat de Vlaamse Raad vandaag voert, handelt niet alleen over de al dan niet goede werking van de Kempense Steenkoolmijnen, maar vooral over het overheidsingrijpen.

Ik zal mijn spreektijd niet gebruiken om de vele fouten van KS waarvan de heer Weyts er trouwens reeds een aantal aanhaalde — opnieuw specifiek te behandelen, noch om te spreken over de participaties van KS in Super Club waarbij voor miljoenen frank aan gemeenschapsgeld verloren ging. Ik zal het evenmin hebben over de problematiek aangaande de ERC, Pieters-De Gelder, Truck Center Holding Europe, KRC Genk en andere. Deze kwamen trouwens de voorbije maanden uitvoerig aan bod in de pers en bovendien werden er studies en boeken over gepubliceerd.

Dit debat moet worden aangewend om ons fundamenteel te bezinnen over het verleden, maar vooral over de rol van de overheid in de toekomst inzake het reconversiedossier.

Het gaat niet op vanuit verschillende

partijen te komen aandragen met antwoorden. Onze eerste bekommernis moet er immers in bestaan de juiste vragen te formuleren met betrekking tot de verantwoordelijkheden. Volgens mij ontbrak tijdens de onderzoekscommissie inzake KS bij de meerderheidspartijen de formele wil om de fundamentele oorzaak van de problemen te onderzoeken. De door de meerderheid goedgekeurde conclusies van de KS-commissie tonen dat trouwens duidelijk aan. Daarop kom ik later nog wel terug.

Bij de zoektocht naar de juiste vragen moeten wij teruggaan tot in 1987. Op 29 april 1987 ondertekenden de nationale regering, de Vlaamse Executieve, de bestendige deputatie van Limburg en de Europese Commissie een gemeenschappelijke verklaring inzake de reconversie en de economische expansie van de provincie Limburg. Deze gemeenschappelijke verklaring, met name het **Toekomstcontract**, was een ondubbelzinnig politiek engagement inzake werkgelegenheid en scolarisatiegraad in Limburg. In het Toekomstcontract werden met andere woorden twee duidelijke stellingen geformuleerd, namelijk een reconversiebeleid naar de tewerkstelling en een verhoging van de scolarisatiegraad van de Limburgse bevolking teneinde deze trachten op te tillen tot het Vlaams gemiddelde. De nationale overheid was bereid hiervoor de nodige financiële middelen te reserveren. De KS-enveloppe bedroeg ongeveer 99,7 miljard frank. Dat betekent dat de nationale overheid hiervoor ongeveer 100 miljard frank aan overheidsmiddelen uittrok.

Zeer belangrijk is dat de besteding van deze middelen in een eerste fase verliep via de NMNS en het FNSV. Wij hebben immers vastgesteld dat de rol van de politieke overheid in twee luiken kan worden onderverdeeld, namelijk de periode van voor 1989 en de periode vanaf 1989. Tussen deze twee periodes is er niet alleen een verschil inzake bevoegdheid van de overheid — de nationale overheid voor de periode tot 1989 en de regionale overheid voor de periode vanaf 1989 — maar tevens een duidelijk verschil inzake activiteiten in het

Pierco

KS-dossier. Tijdens de nationale periode als het ware ging het voornamelijk over de sluitingsbegeleiding van KS. Inderdaad, Gheyselinck werd aangeworven als sluitingsmanager.

Het is slechts vanaf de periode dat de Vlaamse Executieve bevoegd was dat een diversificatiebeleid werd gevoerd.

Het verschil tussen beide periodes is niet onbelangrijk. In de eerste fase was de grootste bekommernis de mijnen op een sociaal aanvaardbare manier af te bouwen en te sluiten. De aanwending van de **overheidsmiddelen** lag dan ook vooral op het vlak van de financiering van de verliezen en de dekking van de sociale **afvloei**-regelingen.

Zoals ik reeds zei, konden wij vaststellen dat de impact en de controle van de overheid op de aanwending van de KS-enveloppe duidelijk verschilt naargelang de periode die men beschouwt.

Op basis van het protocol van 5 oktober 1987 — dus tijdens de nationale periode — kon KS enkel beschikken over financiële middelen aan de hand van gemotiveerde begrotingen via het FNSV en werden via de begroting middelen toegekend aan KS, waardoor het Rekenhof haar volle controlerecht kon uitoefenen. Daarnaast hield dit protocol een controle in, uitgevoerd door een commissaris-revisor en had elke inbreuk op de financieringsmodaliteiten tot gevolg dat de financiering van KS kon worden geschorst of zelfs teruggevorderd. Daarnaast werd ook controle uitgevoerd op de begroting van de NMNS en moest deze detailrekeningen bezorgen aan het departement Begrotingen. Bovendien werd de NMBS sedert december 1985 verplicht een maandelijks thesauriebudget op te stellen.

Ik wens dan ook duidelijk te maken dat de aanwending en de controle door de toenmalige nationale overheid klaar en ondubbelzinnig was. Ik voeg er meteen aan toe dat de overheidsmiddelen voornamelijk werden

aangewend voor de financiering van de verliezen van KS.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Pierco, wij hadden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om te zeggen dat een volledige controle werd uitgevoerd op de aanwending van de KS-middelen en dit op basis van het protocol van 1987.

Mijnheer Pierco, u las wellicht het verslag en u hoorde de getuigenis van de heer Gheyselinck. Welnu, op bladzijde 159 van het verslag zegt de heer Gheyselinck over de papierencontrole tijdens de periode Verhofstadt dat hij het met deze interpretatie niet eens is. Volgens hem moest het FNSV geen toestemming geven voor bepaalde beleidsbeslissingen en oefende het geen opportuniteitscontrole uit. Zo wilde men het ook op dat moment zegt hij en hij voegt eraan toe, ik citeer : Niemand van de raad van bestuur of uit de politieke sfeer wilde bij iets wat sociale onderhandelingen betrof, te zeer betrokken raken. Einde citaat. Dat staat toch in schril contrast tot wat u daarnet zei.

De heer L. Pierco : Mijnheer Pinxten, u weet dat het verslag eigenlijk bol staat van tegenstrijdige verklaringen. Ik zal nog twee andere uitspraken citeren voor u. De ene is van de heer Bernard Martens, gedelegeerd bestuurder van de LIM en gewezen bestuurder van KS. Ik citeer : de financiering en de beslissingen van de NMNS gebeurden onder strikt toezicht van de ministers daar de NMNS slechts beslissingen kon uitvoeren wanneer de voorgedijministers hun handtekeningen zetten onder de beslissingen. Einde citaat. Een tweede verklaring kwam van de heer Cornillie, voorzitter van de Permanente Werkgroep Limburg, gewezen kabinetsmedewerker van de ministers Geens en Kelchtermans en onze huidige minister-president zeker en vast niet onbekend. Ik citeer : in het verleden besliste een ministercomité dossier per dossier en stelde dan via de begroting van de NMNS middelen ter beschikking van de ondernemingen. Toen dit gebeurde, verwachtte men garanties van de NMNS voor het uitvoeren van de beslissingen en bo-

vendien moest worden bewezen dat die middelen voor de vooropgestelde doeleinden waren aangewend. Einde citaat.

De heer P. Dewael : Ter aanvulling van de uitstekende repliek van collega Pierco wil ik er collega Pinxten aan herinneren dat hij in de periode van voor de verkiezingen van 1987 secretaris was van het ministerieel comité voor de herstructurering van de nationale sectoren. Mijnheer Pinxten, u gaat mij toch niet zeggen dat er geen adequate controle was in de periode dat u zelf het secretariaat waarnam van het ministerieel comité ? Dat is eigenlijk een bekentenis van uw eigen onmacht.

De heer K. Pien : Collega Dewael, u weet dat het FNSV indertijd enkel en alleen een adviserende rol speelde. Er was een co-secretariaat met een liberale collega van het FNSV waarbij de secretarissen enkel de functie van notaris hadden. Op grond van die ervaring kan ik alleen besluiten dat er van in den beginne een controle op papier was, maar dat de feitelijke controle vanaf het begin mis is gelopen.

De heer P. Dewael : Collega Pinxten, we moeten toch een groot onderscheid maken met de periode waarin de taak van de heer Gheyselinck er hoofdzakelijk in bestond de mijnen te sluiten, van 1986 tot 1988. Op dat ogenblik was er inderdaad weinig aanleiding om effectieve controles te houden in verband met participaties en acquisities. Het eerste en grootste probleem was immers de sluiting van de mijnen. Het grootste probleem is er gekomen na de regionalisering van de nationale sectoren, toen men de GIMV en Gimvindus als tussenliggende structuren tussen de politieke overheid en de NV KS instelde. Ik verwijs in dat verband naar de verklaringen van de heer Gheyselinck. Op dat ogenblik is de onverantwoordelijkheid van de NV KS als het ware geïnstitutionaliseerd met als nec plus ultra januari van dit jaar. De minister van Financiën heeft toen immers samen met de minister-president een protocol ondertekend waardoor Gimvindus zonder tussenkomst van de Vlaamse regering eenzijdig de fi-

Dewael

nanciering van de KS mag wijzigen. Het lijkt mij iets te gemakkelijk om aan de ene kant de controlemechanismen af te bouwen en aan de andere kant te zeggen dat men nergens iets van wist als de toestand dan explodeert. U was er van 1985 tot 1988 alleszins bij als secretaris van het ministerieel comité. U gaat toch niet zeggen dat dit comité zijn controletaak niet ernstig zou hebben uitgevoerd ?

De heer K. Pinxten : De heer Verhofstadt zat dat comité voor en er was toen niet meer of minder controle dan later.

De heer L. Pierco : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de rol van de overheid werd totaal anders toen de Vlaamse Executieve politiek bevoegd werd. De Vlaamse Executieve heeft via een nieuwe reeks van protocollen, aventuren en addenda haar politieke verantwoordelijkheid en de controle doorgeschoven naar Gimvindus. De VLD heeft wat dit betreft in de onderzoekscommissie duidelijk naar voren gebracht op welke wijze dit is gebeurd. Men kan niet voorbijgaan aan de laatste overeenkomst die dateert van januari 1993. Ze vormt, althans voorlopig, het sluitstuk van wat de VLD de gimvisering van de reconversiepolitiek van de overheid noemt. In deze overeenkomst wordt de laatste strohalm die de overheid in dit dossier nog had, overgegeven aan de Gimvindus die vanaf dat ogenblik de volle autonomie verkrijgt voor de aanwending van de reconversiemiddelen van KS. Deze overeenkomst stelt het volgende : Gimvindus mag tevens wijzigingen aanbrengen aan het financieringsprotocol betreffende KS van 5 oktober 1987 en de vier addenda zonder goedkeuring van de Vlaamse Executieve en zonder dat deze daarbij partij moet zijn. Met andere woorden, Gimvindus mag hier eigenmachtig optreden. Mijnheer de minister-president, kom mij niet vertellen dat er meer controle moet zijn want u hebt zelf elke controle ter zake uit handen gegeven. Weet u wat Gimvindus na de overeenkomst van januari 1993 heeft ge-

daan ? Wel, Gimvindus heeft onmiddellijk alle subsidies naar KS afgesneden. De heer Kluyt zei : ze hebben het subsidiëren van onze werkingsverliezen gestaakt en gezegd dat we dat geld pas zouden terugkrijgen nadat we eerst onze liquiditeiten hebben opgebruikt. Einde citaat. Deze beslissing van Gimvindus krijgt een andere dimensie wanneer we de mission statement van 1992 van de GIMV-groep erop nalezen. Hierin wordt gesteld dat er een reëel risico zou bestaan dat de GIMV-groep heel wat van haar slagkracht verliest wanneer zij niet over bijkomende middelen zou kunnen beschikken. Het rapport van de GIMV stelt dan ook onomwonden dat de GIMV in dat geval zal worden verplicht te passen bij grootschalige participaties en/of belangrijke participaties in het kader van een Vlaamse verankering. Laat ons inderdaad hopen dat zij moeten passen. Voor KS en de reconversie betekent dit dat Gimvindus en GIMV de KS-middelen kunnen aanwenden om de eigen expansiedrang te financieren. Met andere woorden, KS wordt de melkkoe van de GIMV. Vanaf 1989, bij de overname van de verbintenissen van het FNSV door Gimvindus, werd de diversificatieopdracht van KS steeds meer ingebed in een grotere GIMV-strategie en verzaakte de overheid aan haar directe controlebevoegdheid. KS werd hoe langer hoe meer beschouwd als een instrument van de GIMV eerder dan als een beleidsinstrument voor de uitvoering van het toekomstcontract. Dat dit enkel kon gebeuren mits de expliciete goedkeuring van de Vlaamse Executieve moet worden beschouwd als een vorm van geïnstitutionaliseerde onverantwoordelijkheid.

Mijnheer de voorzitter, ik heb in het begin van mijn betoog onderstreept dat de juiste vraag naar de verantwoordelijkheden moet worden gesteld. In dit verband moeten wij ons eerst afvragen hoe het zover is kunnen komen. Het antwoord hierop vinden wij in de houding van de Vlaamse Executieve, inzonderheid van minister Van den Brande, verantwoordelijk voor de economie in Vlaanderen.

Het gaat niet op dat er wordt gesproken over gedeelde politieke verantwoordelijkheid in het KS-dossier en dat wordt beweerd dat iedereen boter op zijn hoofd zou hebben. Dit is niet correct. (**Protest bij de heer Ulburghs**)

Wanneer wij spreken over politieke verantwoordelijkheid, dan kijk ik naar de minister-president. Inderdaad, spreken over de nieuwe uitdagingen van Vlaanderen is één zaak ; overheidsgelden weggeven aan politiek noch door de Vlaamse Raad noch door het Rekenhof controleerbare instellingen is een andere zaak. Mijnheer de minister-president, u hebt een determinerende rol in de gimvisering van de financiering en de controle op KS gespeeld. U heeft Gimvindus volledige autonomie verleend om wijzigingen aan te brengen aan het vroegere financieringsprotocol. U draagt dan ook de volle verantwoordelijkheid voor dit debâcle. Het wordt tijd dat u uw verantwoordelijkheid in deze zaak toegeeft en daaruit de nodige conclusies trekt.

Ik ben het niet eens met de media die bewezen dat de politiek zich hier op haar smalste zijde heeft laten zien. Niet de politieke wereld heeft boter op het hoofd, maar u, mijnheer de minister-president, bevoegd voor economie. Het was dan ook totaal ongepast dat u tijdens uw getuigenis voor de KS-onderzoekscommissie oplossingen voorstelde en ter zake ook persverklaringen aflegde. U bent wat dit dossier betreft eigenlijk zeer slecht geplaatst om nog suggesties aan de hand te doen. Voor ik tot de VLD-conclusies kom, sta ik even stil bij de houding van de verslaggever, de heer Weyts, en van de CVP. In de vele persverklaringen scheen de heer Weyts blijkbaar een verontwaardigde, woeste senator die zichzelf de rol van groot-inquisiteur en openbaar aanklager toeëigende. Vandaar dat wij ook uitkeken naar zijn voorstellen inzake de conclusies van de KS-onderzoekscommissie . Welnu, deze conclusies, uiteraard in overleg met de meerderheidspartijen van de commissie vastgelegd en achteraf goedgekeurd, zijn niet in overeenstemming met zijn rol als openbaar aanklager.

Pierco

Immers, de commissieleden werden geconfronteerd met conclusies die eerder door de advocaat van de betichting lijken opgemaakt, dan door de openbaar aanklager. Zo vinden wij daarin niets terug over de politieke verantwoordelijkheden, noch over de markante rol van GIMV en Gimvindus. Met andere woorden, uit niets blijkt dat er fundamentele lessen zijn getrokken uit het verleden.

Men heeft zich blijkbaar beperkt tot geveelreiniging zonder de fundamentele aanpak te pakken. Men heeft conclusies naar voren gebracht die van grote verdraagzaamheid getuigen en men bedekt het verleden met de mantel der liefde. Dit kan toch niet het rapport zijn van een onderzoekscommissie die drie maanden hard heeft gewerkt en 35 vergaderingen aan het probleem heeft besteed ?

De houding van de CVP ter zake is op zijn zachtst zeer merkwaardig te noemen. Midden juli gaf zij een persconferentie over KS. Zij waren daarmee overigens niet alleen. De hoofdtitels in de pers spraken boekdelen. Het Laatste Nieuws van 15 juli titelde : Privé moet Limburg redden ; minimale taak voor KS en Gimvindus ; de SIM moet weg ; de LIM en de GIMV naar privé-investeerders.. . Vóór het reces vond de CVP duidelijk dat de reconversie van Limburg door de privé-sector moest worden verwezenlijkt en dat de Vlaamse regering moest beslissen welke koppen er moesten rollen. Er werden zelfs namen genoemd. Bovendien moest de privé-sector in alle instellingen een meerderheidsparticipatie kunnen verwerven.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Pierco, voor ons is het duidelijk dat de privé-sector van bij de start aan de nieuwe opvangstructuur voor de reconversie van Limburg moet kunnen deelnemen. Bovendien moet deze op termijn inderdaad een meerderheidsparticipatie verwerven. Dat is trouwens heel duidelijk onderstreept door de minister-president tij-

dens de persconferentie in juli. Dat blijft ons standpunt.

Trouwens, in de conclusies van de onderzoekscommissie wordt voorgesteld de Vlaamse Executieve de volmacht te geven om een opvangstructuur te creëren.

Dat is ons standpunt. Zo is het ook altijd geweest. Het is dus absoluut onjuist wanneer u insinueert als zouden wij van mening zijn veranderd.

De heer L. Pierco : Ik heb niet gezegd dat er in de conclusies van de meerderheid van de commissie geen sprake is van privé-inbreng. Maar de verklaringen van de CVP afgelegd in juli lijken mij sterk afgezwakt. Toen werd er met geen woord gerept over een opvangstructuur. De creatie daarvan betekent eigenlijk een toenadering tot het standpunt van de socialisten die als eindconclusie voorstellen een nieuwe Limburgse reconversiemaatschappij op te richten die de KS zou moeten vervangen. Wij houden daarvoor ons hart vast, want ongetwijfeld wordt deze ook in hetzelfde bedje als KS ziek.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer Van Rompuy, u kunt toch niet ontkennen dat er in de conclusies die de CVP vóór het parlementair reces heeft bekendgemaakt, geenszins sprake was van het op poten zetten van een nieuwe reconversiestructuur in Limburg. Wel pleitte zij voor privatisering van de middelen van KS en de Limburgse Investeringsmaatschappij. Op dat ogenblik echter heeft de heer Bosuyt, die overigens zijn rol te buiten ging en vergat dat hij voorzitter van de onderzoekscommissie was, namens de SP verklaard dat zij voorstander waren van een nieuwe Limburgse reconversiemaatschappij. Het kind mag dan wel een andere naam krijgen ; het komt in feite neer op een nieuwe KS waaraan de privé-sector volgens de CVP mag participeren. Of dat voor de SP ook kan, is een ander verhaal. De minister-president heeft eigenlijk nog geen persconferentie gegeven. Hij heeft in Het Belang van Limburg een tipje van de

sluier gelicht en gezegd met zijn conclusies te willen wachten tot na het debat in de Vlaamse Raad. Er is dus nog geen standpunt van de Vlaamse Executieve.

Ik stel alleen vast dat de CVP, hoewel zij in juli eenzijdig een pleidooi voor privatisering hield en dus op de golflengte van de VLD zat, na het optreden van wellicht de voorzitter van de Vlaamse Executieve tot een andere houding werd gedwongen en zich aligneerde op de visie van de Vlaamse socialist. Mijnheer Van Rompuy, u pleit nu samen voor een nieuwe maatschappij waarvan u als doekje voor het bloeden wel onderstreept dat de privé-sector tot deelname moet worden uitgenodigd.

Welnu, ik zeg u dat die nieuwe maatschappij met misschien nieuwe bestuurders en nieuwe controlemechanismen binnen dit en zoveel maanden of jaren weer zal leiden tot miljardenverspilling en dan zal u niet kunnen zeggen dat u het niet geweten hebt !

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : De heer Pinxten zal straks het standpunt van de CVP ten gronde verwoorden.

In ieder geval laat ik u opmerken dat wij ten tijde van de persconferentie lang hebben gediscussieerd over het probleem wat te doen met de bestaande participaties van KS en de LIM. Men kan die inderdaad niet zomaar van de ene op de andere dag verkopen.

Trouwens, de VLD heeft het over een overgangperiode van vijf jaar voor de privatisering van de GIMV omdat men de aandelen niet zomaar op de markt kan gooien en stelt voor de LIM-participaties voorlopig bij de GIMV parkeren. Het zou inderdaad al te gek zijn zo'n maatregel niet te nemen, want de aandelen zouden onmiddellijk aan waarde inboeten.

Er moet dus een opvangstructuur komen. Daarin zal de privé-sector in de beginfase een minderheidsparticipatie hebben. Later moet een meerderheidsparticipatie mogelijk zijn.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik had graag geweten wat de CVP nu denkt — en dat is niet altijd gemakkelijk — over de volgende vraag. Men heeft altijd een overgangperiode nodig om een instelling te privatiseren. Als men vandaag politiek zou beslissen om KS en LIM te privatiseren, dan hebt u inderdaad een periode nodig om die participaties op de meest ideale manier van de hand te kunnen doen, te kunnen verkopen.

Is uw opvangstructuur alleen maar bedoeld om die participaties voorlopig te parkeren in afwachting van de volledige privatisering ? Of zal die opvangstructuur opnieuw aandelen in bedrijven kunnen aankopen, zoals dat in het verleden met KS en LIM is gebeurd ? Met andere woorden, gaat het hier om een parkeerstructuur of een reconversie-instrument waardoor de overheid of semi-overheid opnieuw in het economisch-industrieel leven kan optreden ? Zal deze dus dezelfde bevoegdheden krijgen als de Limburgse Investeringsmaatschappij of KS ? Zullen er met andere woorden opnieuw Pieters-De Geldersen en tutti quanti al dan niet mogelijk zijn ? Dat is de fundamentele vraag.

Van de SP weet ik dat de nieuwe maatschappij een echte reconversie-maatschappij zal zijn. Van de CVP heb ik ter zake nog geen duidelijkheid gekregen.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Ik citeer uw standpunt : Dit kan worden gerealiseerd door de LIM onder te brengen in de GIMV en onmiddellijk te starten met de privatisering van de GIMV. Einde citaat. U hebt het voorts over een overgangperiode van vijf jaar. Wie zegt dat u binnen vijf jaar alle participaties zal kunnen hebben verkocht en dat er intussen geen belangrijke strategische beslissingen zullen moeten worden genomen ?

Wij behouden de mogelijkheid dat de

privé-sector een meerderheidsaandeel in zo'n reconversiestructuur verwerft. Dat is ook onze wens. Ik begrijp dus dat de VLD en de CVP dichter bij mekaar staan dan de heer Dewael vermoedt wanneer ik de tekst ter zake lees.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : U antwoordt niet op mijn vraag. U zegt dat het tijd vraagt om te privatiseren. Daarmee ben ik het eens. Wat doet u echter met de middelen die geleidelijk zullen vrijkomen voortkomend uit de privatisering, de verkoop of de vreemding van de aandelen ? Zal u toelaten dat een raad van bestuur van die nieuwe reconversiestructuur beslist om met die middelen opnieuw aandelen in bedrijven aan te kopen ?

De heer E. Van Rompuy : Het antwoord staat vermeld in de voorgestelde conclusies. Wij stellen voor dat er een Limburgfonds wordt opgericht. Ik citeer : De resterende financiële middelen worden gehegroepeerd in een Limburgfonds binnen de Vlaamse begroting. Einde citaat. Die middelen kunnen via trekkingsrechten worden aangewend voor een aantal initiatieven.

De heer P. Dewael : Mijnheer Van Rompuy, u bent verkeerd.

De minister-president heeft in zijn interview in Het Belang van Limburg een onderscheid gemaakt tussen strategische en niet-strategische participaties. De ene zouden worden ondergebracht in die tijdelijke opvangstructuur, de andere geboekt in een Limburgfonds en ingeschreven in de Vlaamse begroting, met andere woorden gheralloceerd. U moet die tekst eens goed herlezen.

Vloeien de middelen via de begroting naar Limburg, dan zitten wij al korter bij mekaar. Mijn vraag is enkel te weten — ik dring erop aan dat de CVP daarop vandaag duidelijk antwoordt — of de tijdelijke opvangstructuur opnieuw à la LIM of à la KS participaties kan nemen en als een industrieel agent met de middelen die voortkomen uit de privatisering, in het economische leven kan optreden ?

De voorzitter : De heer Pinxten zal daarop tijdens zijn uiteenzetting antwoorden.

De heer Pierco heeft het woord.

De heer L. Pierco : Mijnheer de voorzitter, in mijn laatste bewoordingen heb ik het inderdaad over de ommezwaai bij de CVP van voor en van na het reces en over de toenadering tussen de twee grote partijen bij het formuleren van eensgezinde conclusies. Straks zullen we dan de visie van de ene en de andere over de vorm en de rol van de opvangstructuur vernemen.

Mijnheer de voorzitter, onze conclusies werden als bijlage bij het rapport gevoegd en bestaan uit twee delen.

Een eerste deel heeft betrekking op het verleden en op het vastleggen van de verschillende verantwoordelijkheden. In het tweede deel geven wij onze visie over het reconversiegebeuren en over de rol van de verschillende instellingen daarin.

In het verleden ligt de aansprakelijkheid en de verantwoordelijkheid op drie verschillende niveaus.

Ten eerste, op het strafrechtelijke vlak. Daarom dient het volledige dossier te worden overgezonden aan de gerechtelijke diensten. Dit valt uiteraard volledig buiten de bevoegdheid van de onderzoekscommissie.

Ten tweede, moet de Vlaamse Executieve op het vlak van het vennootschapsrecht onderzoeken of de aandeelhouder van KS een vordering moet instellen tegen de bestuurders en de afgevaardigde bestuurders van KS. Bovendien moet worden onderzocht in hoeverre met toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek een vordering kan worden ingesteld. Het staat immers vast dat de Gemeenschap miljoenen frank schade heeft geleden. Dit kunnen we niet ongestraft aan ons laten voorbijgaan.

Ten derde, is er de rol van de commissarissen en de gemachtigden van Financiën en de rol van sommige personen die een belangrijk aandeel hadden in de behandeling van dit dossier. Zij moeten allen uit hun

Pierco

functies bij KS en bij de GIMV worden ontzet. Hierover kan geen enkel misverstand bestaan.

Tot slot is er de politieke verantwoordelijkheid. De Vlaamse ministers bevoegd voor economie moeten politiek ter verantwoording worden geroepen. Vooral de minister-president heeft een determinerende rol gespeeld in de vergimvisering van de financiering en de controle, of liever de niet-controle, op de KS.

Collega's, onze visie voor de toekomst verschilt grondig van deze van de meerderheidspartijen.

Ten eerste, bij de activiteiten van de Kempense Steenkoolmijnen dient enkel de sanering van de **mijnterreinen** als overheidstaak te worden behouden. De andere KS-participaties en -activiteiten dienen te worden afgestoten en de opbrengst ervan moet dienen om de patronale sociale bijdragen te verminderen.

Met de opbrengst uit de verkoop van de gesaneerde mijnterreinen kunnen fiscale stimuli ten voordele van de regio worden gefinancierd.

Na voltooiing van de saneringsopdracht moeten de resterende activa eveneens worden geprivatiseerd, waarbij de n.v. KS ophoudt te bestaan.

Er is geen enkele reden om de v.z.w. SIM, de Sociale Investeringsmaatschappij, nog langer te laten bestaan. De gereserveerde middelen moeten terug worden opgenomen in de jaarlijkse begrotingen van de Vlaamse Executieve. Op deze wijze wordt de noodzakelijke democratische controle door de overheid en door het Rekenhof hersteld.

Ook de democratische controle op de werking van de Limburgse Investeringsmaatschappij moet worden hersteld. Dit kan worden gerealiseerd door de LIM onder te brengen bij de GIMV en door onmiddellijk met de privatisering van de GIMV te starten. De derde functie van de GIMV zal dan worden waargenomen door de bestaande administratie. Er kan

duis voor ons geen sprake zijn van de oprichting van een nieuwe opvangstructuur, zoals de meerderheid voorstelt, want dan zitten we binnen de kortste keren in hetzelfde schuitje als het MINA-fonds, KS, enzovoorts. . . .

Collega's, wij zullen twee voorstellen van resolutie indienen. Deze voorstellen vertalen onze conclusies inzake de verantwoordelijkheden in het verleden.

De verantwoordelijkheid van de minister-president hebben wij in een afzonderlijk ke resolutie willen behandelen om de leden van de meerderheidspartijen toe te laten onze resolutie over de vrijwaring van de gemeenschapsbelangen mee goed te keuren. Tijdens de laatste vergadering van de KS-commissie heb ik kunnen vaststellen dat de CVP bij monde van de heer Pinxten en de Volksunie bij monde van de heer Olaerts onze voorstellen ter zake niet ongenegen waren. De commissievoorzitter wou blijkbaar niet overgaan tot het implementeren van deze voorstellen in de oorspronkelijke ontwerpconclusies van de heer Weyts, maar dit kan worden rechtgezet door de goedkeuring van deze resolutie.

De tweede resolutie heeft betrekking op de politieke verantwoordelijkheden. Wij vinden dat vooral de minister-president zijn politieke conclusies moet trekken. Na het sluiten van dit debat zal de VLD dan ook de hoogdringendheid vragen voor beide resoluties. **(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : Dames en heren, u heeft gehoord dat er resoluties zullen worden ingediend. Ik moet u meedelen dat op het bureau éénparig werd besloten dat er niet zou worden gestemd over het verslag van de commissie. Bovendien werd het indienen van resoluties door het gewijzigd reglement impliciet afgevoerd. Zodoende zou ik de VLD-fractie willen verzoeken om af te zien van het indienen van deze resoluties.

Mocht dit debat aanleiding geven tot het houden van interpellaties en het uitlokken van stemmingen, dan is het aangewezen dat deze voorstellen van interpellatie in de loop van volgende

weken worden ingediend. Dat is de geest van wat éénparig in het uitgebreid bureau werd besloten en dat is de betekenis van de wijzigingen die aan ons reglement werden aangebracht. **(Onverstaanbare onderbreking door de heer Chevalier)**

De voorzitter : Dan heeft de voorzitter van de commissie zich vergist.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, naar mijn gevoel heeft u de besprekingen van het bureau eenzijdig geïnterpreteerd. Wij hebben inderdaad besloten dat over de conclusies van het rapport niet zal worden gestemd ; de conclusies van meerderheid en minderheid worden geïncorporeerd in het verslag.

Over een eventuele uitspraak van de plenaire vergadering hebben wij echter nooit enig uitsluitsel gegeven.

Wij waren van oordeel dat de conclusies best aan het oordeel van de leden van de onderzoekscommissie konden worden overgelaten ; zij hebben ten slotte alle gesprekken bijgewoond.

Wij verwijzen naar de mogelijkheid die in het reglement wordt opengelaten om ten allen tijde een voorstel van resolutie in te dienen die ingevolge een beslissing van de Raad bij hoogdringendheid kan worden behandeld.

Mijnheer de voorzitter, het kan toch niet dat wij een debat voeren in plenaire vergadering dat niet kan uitmonden in een uitspraak en een stemming. Als we de door u voorgestelde procedure volgen en eerst een interpellatie indienen, dan wordt de zaak een hele tijd uitgesteld, want interpellaties kunnen pas gehouden worden vanaf de derde dinsdag van oktober. Ook dat is een besluit van het bureau.

Als we de werkzaamheden van de commissie willen valoriseren en er enige uitstraling willen aan geven, dan moeten wij de moed hebben om vandaag ook in plenaire zitting politieke conclusies te trekken.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik zou even in herinnering willen bren-

Voorzitter

gen in welke geest de besprekingen in het bureau plaats hebben gevonden.

Er werd van uit gegaan dat de parlementaire onderzoekscommissie een parlementair onderzoek instelt, tot bepaalde conclusies komt, meerderheids- zowel als minderheidsconclusies, die worden megedeeld aan de Vlaamse Raad. Dit impliceert dat deze niet in stemming worden gebracht. Punt.

Als we nu toch voorstellen van resolutie aanvaarden met betrekking tot de conclusies van de commissie, dan wordt er toch een stemming uitgelokt.

Mijnheer Chevalier, u hebt volkomen het recht er een andere mening op na te houden, maar laat u me even de stelling weergeven zoals ontwikkeld in het uitgebreid bureau. Daarover kan u, tot mijn spijt, niet oordelen.

Ons reglement voorzag aanvankelijk wel in de mogelijkheid om moties van aanbeveling in te dienen over conclusies en tot slot van parlementaire onderzoekscommissies. Bij de reglementswijziging werd die mogelijkheid echter geschrapt. De bedoeling van de wijziging was precies om stemmingen over de conclusies van parlementaire onderzoekscommissies te vermijden.

Ten allen tijde kan een fractie toch een stemming uitlokken over dergelijke conclusies bij middel van een op een later tijdstip ingediende interpellatie.

Wanneer de Raad nu toch van oordeel zou zijn dat een voorstel van resolutie kan worden ingediend en wanneer de VLD vasthoudt aan haar voornemen om dat effectief te doen, dan neem ik mij voor aan de Raad te vragen of dat met haar zienswijze strookt. Gelet op de geest van het reglement en gelet op het ontbreken van enig expliciet verbod op het indienen van een voorstel van interpellatie, wil ik onderzoeken of de Raad afstand neemt van de geest waarin het uitgebreid bureau zijn beslissin-

gen heeft genomen en van de geest waarin de reglementswijzigingen hebben plaatsgevonden.

Mijnheer Denys, nadat uw fractie een voorstel van resolutie heeft ingediend, zal ik aan de Raad vragen zich daarover op de meest democratische wijze uit te spreken.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben het met uw conclusie eens. De Raad moet zich inderdaad uitspreken over het al dan niet behandelen van een voorstel van resolutie, waarvan de indiening door het reglement is toegelaten.

Ik ben het er niet mee eens dat hierdoor wordt afgeweken van de geest waarin de reglementswijzigingen hebben plaatsgevonden. Ik heb nooit begrepen dat het niet voorzien in een motie tot slot van een debat over de conclusies van een parlementaire onderzoekscommissie zou betekenen dat er hoe dan ook geen stemming zou kunnen plaats vinden.

Mijnheer de voorzitter, in alle eerlijkheid, dat werd mij nooit op die wijze voorgesteld. Ik dacht dat wij altijd een voorstel van resolutie konden indienen ; de hoogdringendheid ervan wordt aan het oordeel van de Raad overgelaten.

De voorzitter : De draagwijdte van de wijziging van het reglement is u wellicht ontgaan. Dat is al meer gebeurd. Ik nodig u uit om de desbetreffende teksten te komen onderzoeken. Ik heb ze voor onderzoek aan mijn administratie bezorgd.

De heer Dewael krijgt als laatste het woord, daarna wordt dit **procedure** debat afgerond ; we zijn ten slotte tot een conclusie gekomen.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, ik ben minder vertrouwd met het reglement van de Vlaamse Raad dan met dat van de Kamer en ik heb uiteraard ook de **bureauvergaderingen** niet bijgewoond, toch meen ik de leden van de Raad erop te moeten wijzen dat als aan wekenlange debatten over belangrijke aangelegenheden in een parlementaire onder-

zoekscommissie geen politieke consequenties kunnen worden verbonden, elke logica zoek is.

Ik wil de redenering even omdraaien.

Het zou dus eigenlijk opportuun zijn aangelegenheden die men politiek wil toedekken aan een parlementaire onderzoekscommissie toe te vertrouwen. Van zodra die commissie functioneert kan de plenaire vergadering van de Raad daarover dan geen politieke uitspraken meer doen. Ik denk toch te moeten opmerken dat de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie nooit afbreuk mag doen aan het recht van elk individueel lid om een voorstel van resolutie in te dienen. Dat recht is gewaarborgd voor elk parlementslid en voor om het even welke materie. Voor de geloofwaardigheid van deze assemblée pleit ik voor de urgente behandeling van beide voorstellen van resolutie, ingediend door de VLD-fractie.

De voorzitter : Ik stel voor dat wij het proceduredebat nu afsluiten.

Een parlementaire onderzoekscommissie wordt opgericht om kennis te nemen van een aantal conclusies die moeten leiden tot voorstellen van decreet om een bepaalde gang van zaken in een andere richting te sturen. Een parlementaire onderzoekscommissie heeft bijgevolg weinig te maken met het indienen van resoluties maar heeft veeleer alles te maken met parlementair decreetgevend werk.

Ik nodig u allen uit de zin van een parlementaire onderzoekscommissie na te gaan en tot welke conclusies zij zou moeten leiden.

De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de **KS**-onderzoekscommissie heeft haar werkzaamheden aangevat in een vrij pikante sfeer van geruchten, verdachtmakingen en schandalitis.

Samen met de verslaggever stelt de CVP vast dat zich in en rond **KS** ernstige tekortkomingen hebben **voorge-**

Pinxten

daan die men niet zo maar blauw blauw kan laten : er werd niet alleen onzorgvuldig omgesprongen met overheidsgeld maar er werden ook ernstige beheers-en **managements-**fouten gemaakt.

Vooraleer mijn betoog verder te ontwikkelen, wil ik de verslaggever danken voor zijn deskundig verslag. Ik dank ook de voorzitter van de commissie en de leden van het Rekenhof. Zij hebben in moeilijke en vaak nieuwe omstandigheden moeten werken.

Mijn oordeel over de werking van KS doet helemaal geen afbreuk aan de vaststelling dat men aanzienlijke successen heeft geboekt in de Limburgse reconversie. Uit een recente HIVA-studie blijkt dat Limburg tussen 1986 en 1992 op de ranglijst van de 160 Europese regio's, opgeklommen is van de honderdachtttiende naar de negenenzestigste plaats. De gunstige reconversieresultaten staan geenszins haaks op de vaststellingen van de onderzoekscommissie omdat KS en haar diversificatieactiviteiten buiten het bestek van de HIVA-studie vielen en juist het voorwerp uitmaakten van de KS-commissie .

Het voorliggend verslag is vrij omstandig. Bovendien kan de echte KS-freak sinds een paar dagen ook terecht bij De miljarden van KS, het pittige verslag in boekvorm van Ivo Vandekerckhove.

In mijn betoog wil ik mij toespitsen op een drietal onderwerpen : ten eerste, het ruimere kader waarbij ik zal proberen in te gaan op de rol van de GIMV in het Vlaamse economische leven ; ten tweede, de parlementaire controle op de aanwending van overheidsgelden, ten slotte wil ik blijven stilstaan bij de besluiten en aanbevelingen van de oppositie en dan vooral van de liberale oppositie. KS is onrechtstreeks een honderd percent GIMV-dochter.

De CVP is van mening dat een debat over KS moeilijk kan worden losgekoppeld van een debat over het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen. De vraag stelt zich of er in

Vlaanderen nog plaats is voor een maatschappij als de GIMV en zo ja, onder welke voorwaarden en in welke rol.

De CVP verdedigt als uitgangspunt dat de activa en de marktposities van overheidsbedrijven een economische meerwaarde kunnen opleveren voor privé-ondernemers. De privé-ondernemers hopen op die manier tot betere operationele resultaten te komen en toegang te krijgen tot een aantal markten die anders voor hen afgesloten zouden blijven.

Privatisering is voor de CVP niet alleen onvermijdelijk maar zelfs wenselijk. Een aantal zogenaamde natuurlijke monopolies staan onder invloed van de technologische ontwikkelingen, steeds meer onder druk. Bovendien leert de ervaring dat overheidsbedrijven vaak minder innovatief zijn en steeds bedreigd worden door de participatie die opduikt in de raden van bestuur. Daarom is de CVP van oordeel dat de privatisering de algemene regel moet zijn.

Een discussie over de GIMV moet echter ook rekening houden met een aantal specifieke kenmerken van het Vlaams economisch leven. Ik som er een drietal op. Ten eerste, de Vlaamse economie wordt in tegenstelling tot de ons omringende landen, beheerst door een systeem van familiaal kapitalisme. Ten tweede, Vlaanderen wordt geconfronteerd met een grote vervlechting tussen eigendom en leiding. Dit staat in schril contrast met de Nederlandse traditie. Ten derde, Vlaanderen heeft slechts een beperkt aantal ondernemingen met een echt Europese of internationale dimensie.

De Vlaamse familiale ondernemingen zijn eerder resultaatgericht en pogen alle risico's te vermijden die het vermogen van de aandeelhouders — dus van zichzelf — kunnen aantasten. De investeringen in de familiale ondernemingen zijn vooral gericht op tastbare materiële activa en veel minder op immateriële activa. **Onmiddellijke** winstgeving primeert vaak op internationale groei en expansie. Bij expansie riskeert immers de controle over de onderneming verloren te

gaan en moet de strategische **beslissings-**macht vaak gedeeld worden met een andere, nieuwe aandeelhouder. Dat onze Vlaamse economie beheerst wordt door dit soort familiaal kapitalisme blijkt ook uit de beperkte rol die de institutionele beleggers bij ons spelen. Het aandeel van de financiële sector in de financiële beleggingen in aandelen in ons land bedraagt amper 11,7 percent tegenover 25 percent in Frankrijk, 34 percent in Duitsland en zelfs 56 percent in Nederland. Het is duidelijk dat deze unieke en aparte positie van ons land te verklaren is door een gebrek aan pensioenfondsen.

Vertrekkend van dit specifiek familiaal kapitalisme en van het ontbreken van belangrijke institutionele beleggers is de CVP van mening dat de GIMV in Vlaanderen een rol kan vervullen als financier om het tekort aan institutioneel risicodragend vermogen op te vullen. De GIMV kan een belangrijke taak vervullen als bron van risicodragend vermogen voor groeigerichte Vlaamse ondernemingen. De positie van de GIMV zal daarbij aan een aantal randvoorwaarden moeten voldoen.

Ten eerste, de GIMV zal een **minderheidsaandeelhouder** zijn die daarenboven geen actieve rol speelt in de leiding van de gefinancierde ondernemingen.

Ten tweede, de GIMV moet om twee voor de hand liggende redenen essentieel gericht zijn op winstgevendheid. Een eerste reden bestaat erin dat ondernemingen die niet winstgevend zijn op lange termijn sowieso ten dode opgeschreven zijn. Verder verhindert men alsook dat politieke **evaluatiecriteria** zoals politieke trouw, loyaliteit, partijaanhankelijkheid en andere als toetssteen zouden gebruikt worden bij de beoordeling van het management.

Ten derde, de CVP is van oordeel dat de GIMV als financier slechts tijdelijk mag participeren. In de **participatiepolitiek** van de GIMV moet men een maximaal rotatiesysteem inbouwen omdat hierdoor de slagkracht van de GIMV als aanbrenger van risicodragend kapitaal aanzienlijk verhoogd wordt.

Pinxten

Ten vierde, naar mate de rol van de institutionele beleggers in de Vlaamse economie belangrijker wordt, zal de rol van de GIMV als aanbrenner van risicodragend kapitaal op termijn uitdoven.

Ten slotte, de privé-sector moet in de GIMV de kans krijgen om een minderheidspositie als aandeelhouder in te nemen.

Ondanks de maximale privatisering en een welomschreven taak voor de GIMV blijft het probleem bestaan van de democratische parlementaire controle over de aanwending van de overheidsgelden.

Het KS-onderzoek heeft uitgewezen dat dit probleem zich zeer acuut stelt. Daarom vraagt de onderzoekscommissie om periodiek — halfjaarlijks of jaarlijks — een controle te laten uitvoeren door het Rekenhof op de correcte aanwending van Vlaamse overheidsgelden. Het is niet de bedoeling dat de Vlaamse raad zich zou inlaten met het dagelijks reilen en zeilen van de GIMV of van haar dochtervennootschappen. De KS-onderzoekscommissie heeft daarom voorgesteld om deze controle periodiek en via rapportering aan de Vlaamse Raad en de bevoegde commissie te laten verlopen. Deze commissie zal nagaan of de Vlaamse overheidsgelden correct werden aangewend voor de vooropgestelde doelstellingen. Indien men vaststelt dat dit niet het geval is of dat de bedrijfsresultaten ondermaats zijn, moet in beide gevallen het management van de GIMV of van haar dochtervennootschappen vervangen worden.

Na de KS-onderzoekscommissie kan en mag het Vlaams economisch leven waar overheidsinitiatieven aanwezig zijn, niet verder werken op de eerder gekozen werkwijze. Tot vandaag vormen zowel het grondwettelijk kader, met name artikel 116 van de Grondwet, als het wettelijk kader een hinderpaal voor elk toezicht van het parlement of van de Vlaamse Raad op ondernemingen die genieten van overheidsgeld.

Het is correct dat men bij gebrek aan uitdrukkelijke normatieve bepalingen,

protocolakkoorden heeft afgesloten tussen het Rekenhof en de openbare kredietmaatschappijen zoals de NIM, GIMB, SRIW en de GIMV. Deze protocolakkoorden beperken zich echter tot de gedelegeerde opdrachten, met andere woorden tot de uitvoering van financiële opdrachten die door de executieven beslist werden en die de openbare investeringsmaatschappijen uitvoeren voor rekening van het Vlaams Gewest.

In artikel 1.2 van het protocolakkoord van 24 januari 1992 tussen het Rekenhof en de GIMV wordt bepaald en ik citeer : dat de controle beperkt blijft tot de rubrieken van het boekhoudplan voor de verrichtingen van, voor en namens het Vlaamse Gewest. Einde citaat.

De bevoegdheid van het Rekenhof als controle-orgaan van de Vlaamse Raad eindigt daarenboven bij de GIMV zelf en strekt zich niet uit tot de ondernemingen aan wie voor rekening van en namens het Vlaamse Gewest tegemoetkomingen worden toegekend.

Artikel 2.5 van hetzelfde protocol is ter zake zeer duidelijk. Er wordt duidelijk bepaald dat de controle van het Rekenhof geen enkel rechtstreeks contact omvat met de maatschappijen waarin de GIMV voor het Vlaamse Gewest een participatie heeft genomen. Dat betekent dat, wanneer de GIMV voor rekening van en in naam van het Vlaamse Gewest vandaag participaties neemt, de Vlaamse Raad, via zijn controle-instrument bij uitstek, met name het Rekenhof, 'zelfs niet de mogelijkheid heeft om direct bij de betrokken ondernemingen te laten onderzoeken op welke wijze en voor welke doelstellingen dat Vlaams overheidsgeld wordt gebruikt .

De controle van de GIMV beperkt zich thans tot de derde functie en zelfs dan duldt de GIMV geen professionele pottenkijkers van de Vlaamse Raad. Zo beschouwt de GIMV immers het Rekenhof dat toch de budgettaire waakhond is van het parlement en van de Vlaamse Raad.

Collega's, als Vlaamse verkozenen

kan deze toestand voor ons niet langer aanvaardbaar zijn omdat dit precies de kern raakt van onze rol en onze opdracht als parlementsliden. Ik zeg dit omdat de uitvoerende macht, ongeacht haar politieke samenstelling en zowel op federaal als op Vlaams niveau, steeds geweigerd heeft om de actieradius van het Rekenhof, als controle-orgaan van het parlement en van de Vlaamse Raad, te laten uitbreiden. Voor ons kan dit niet langer.

Daarom heb ik, vanuit onze Kamerfractie, een voorstel ingediend — het is momenteel in druk bij de diensten van de Kamer — tot wijziging van artikel 116 van de Grondwet. Deze wijziging van artikel 116 is noodzakelijk omdat onze Grondwet sinds 1831 nog altijd spreekt over de controle door het Rekenhof op de uitgaven en rekeningen van de Staat in de enge betekenis van het woord. Er wordt dus geen melding gemaakt van Gemeenschappen en Gewesten.

Het is die uitbreiding van artikel 116 tot de Gewesten en Gemeenschappen die vervolgens de decreetgever, in een tweede fase, zal in staat stellen om, via het Rekenhof, een wettelijkheids- en regelmatigheidscontrole te organiseren op de GIMV, op haar filialen en ook met betrekking tot de aanwending van overheidsgelden in het Vlaamse economische leven.

Het is mijn persoonlijke overtuiging dat we enkel op die manier kunnen vermijden, mede ook door het ontrafingseffect van een dergelijke controle, dat we als Vlaamse Raad straks worden geconfronteerd met een nieuw desastreuus KS-feuilleton dat dan wellicht andere initialen zal dragen.

In het derde en laatste deel van mijn betoog wil ik even blijven stilstaan bij de conclusies van de onderzoekscommissie.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Ik wens even terug te komen op die controle. Het is natuurlijk goed dat u een voorstel tot wijziging van artikel 116 van de

Barbé

Grondwet hebt ingediend. U weet dat onze fractie dat in mei 1992 al heeft gedaan. Ons voorstel was echter ruimer in die zin dat het dringend nodig is dat er een beheerscontrole wordt ingesteld. In de verschillende buurlanden is het mogelijk dat het Rekenhof of de Rekenkamer zich niet enkel bezighoudt met de wettelijkheid van de uitgaven maar een stap verder gaat naar de efficiëntie en de effectiviteit.

Het Rekenhof heeft daarover al een aantal rapporten, bij wijze van experiment, opgesteld. Er zijn daaruit bijzonder belangrijke besluiten naar voren gekomen. Hoe kunt u efficiënt en effectief beheren ?

Eigenlijk had ik een beetje gehoopt dat men, zeker na de KS-commissie, tot het besluit zou komen dat het niet enkel nodig is de bevoegdheden van het Rekenhof uit te breiden tot de GIMV, Gimvindus en alle dochters, maar ook inzake de taakstelling. Dat was mij niet helemaal duidelijk. Komt het voorstel van uw fractie er dan ook op neer dat de bevoegdheden van het Rekenhof worden uitgebreid tot beheerscontrole of niet ?

De heer K. Pinxten : Ik heb duidelijke over een wettelijkheids- en regelmatigheidscontrole gesproken.

In antwoord op uw vraag zeg ik u dat ik a priori een **opportunitiecontrole**, die nu, zoals u weet, systematisch gebeurt door de Inspectie van Financiën, niet wil uitsluiten maar ik denk dat we er best aan doen eerst ervoor te zorgen dat we inzake wettelijkheid- en regelmatigheidscontrole de actieradius van het Rekenhof kunnen uitbreiden, ook te onzen behoeve en dat we in een later stadium een debat voeren om na te gaan of het al dan niet zinvol is om ook over te gaan tot een opportunitiecontrole die inderdaad in een aantal ons omringende landen bestaat maar waarop ook, dat moet u toegeven, vaak kritiek is. Dat is echter een ander debat.

Voor ons gaat het hier over de uitbreiding van de huidige bevoegdheden tot het Vlaams economisch overheidsinitiatief.

Zonder ons te willen lenen tot een spelletje namen noemen, blijkt toch niet alleen uit de conclusies van de VLD maar ook uit deze van de onderzoekscommissie, dat er vragen rijzen naar de aansprakelijkheid en de verantwoordelijkheid van de verschillende acteurs in het KS-dossier. U vraagt dat het volledig dossier van de KS-onderzoekscommissie aan de gerechtelijke diensten zou worden overgemaakt.

Ik ga volledig akkoord maar ik moet u zeggen dat deze vraag mijzelf en de andere collega's van de **KS-commissie** wellicht zal verbazen tenzij ze natuurlijk bedoeld is voor de galerij. Immers, de voorzitter van de commissie, de heer Bossuyt, heeft zowel tijdens de besloten vergadering van juli 1993, die helaas op een sisser is uitgelopen, als tijdens de jongste besloten vergadering van 21 september 1993 tot driemaal toe herhaald en bevestigd, op uw en onze vraag, dat alle stukken reeds aan het gerecht zijn overgemaakt. Bovendien is het een bevreemdend voorstel omdat zowel de collega's Dewael als Chevalier, samen met de andere collega's van de onderzoekscommissie er angstvallig over gewaakt hebben dat er geen probleem van samenloop zou zijn tussen het parlementair en het gerechtelijk onderzoek. U hebt dat steeds beklemtoond. Wanneer we weten dat alles reeds aan het gerecht is overgemaakt waarom moet dan nog eens, *expressis verbis*, in het eindverslag daarop de klemtoon worden gelegd. Meer wil ik daarover niet zeggen omdat het te delicaat is.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Collega Pinxten, baat het niet, het schaadt zeker niet dat de Vlaamse Raad, na afloop van een parlementaire onderzoekscommissie het rapport van haar werkzaamheden in alle duidelijkheid overmaakt aan de bevoegde gerechtelijke diensten. Het is gebeurd en we zijn er vandaag nog altijd over aan het debatteren. Ik vraag gewoon dat het, na afloop van dit debat, voor de publieke opinie en voor de rechterlijke macht heel duidelijk zou zijn dat wij onze conclusies, bevindingen en

vaststellingen overmaken aan de rechterlijke macht, die het toekomt om daaruit de nodige conclusies te trekken. Ik heb natuurlijk alle vertrouwen in de rechterlijke macht en u zult mij van hieruit geen kritiek horen uitbrengen. Ik zeg alleen maar dat wij ons in de parlementaire onderzoekscommissie heel goed in acht hebben genomen om zeker geen overlapping met het gerechtelijk onderzoek te krijgen gelet, collega Sleenckx, op uw slechte ervaring in de commissie Transnuclear .

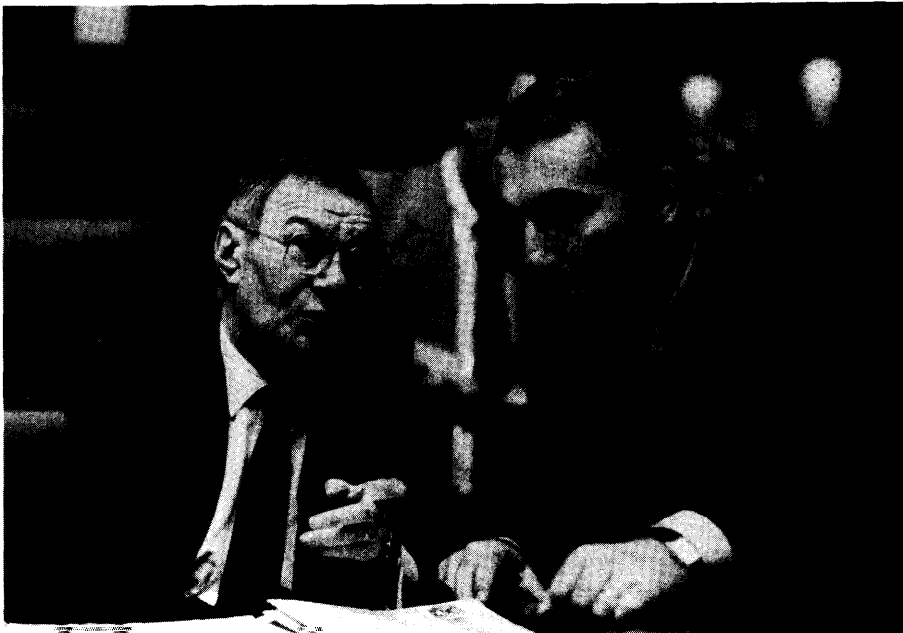
Wij menen echter dat de minister van Justitie in deze aangelegenheid gebruik zou kunnen maken, met respect voor de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, van zijn informatiemogelijkheden om zeer nauwlettend het hele KS-onderzoek op te volgen. U weet dat dit onderzoek niet alleen in Hasselt loopt maar dat er ook aanverwanten zijn. Ik verwijs naar Super Club dat op dit ogenblik in Antwerpen in behandeling is.

Ik kondig u aan dat wij vanuit onze fractie regelmatig in de Kamer de minister van Justitie zullen ondervragen over de stand van zaken van deze diverse onderzoeken want ik wil niet meemaken dat binnen twee, drie of ik weet niet hoeveel jaar, men opnieuw zou zeggen dat een en ander verjaard is.

Beschouw dit niet als een feit waarover geen consensus zou kunnen worden bereikt, maar ik meen dat de Vlaamse Raad niet duidelijk genoeg kan zeggen dat wat wij gedurende drie maanden hebben bijeengesprokkeld ter beschikking van de rechterlijke macht wordt gesteld en dat wij via de minister van Justitie nauwlettend zullen toekijken op de conclusies in hoofde van het onderzoek.

Als ik bepaalde publikaties lees, ik zeg niet dat ik ze geloof, dan stel ik vast dat dit onderzoek op dit ogenblik — u hoort mij geen wantrouwen uitspreken — nog niet zo ver zou staan. Ik denk dat het onze plicht is om daarop nauwlettend toe te kijken.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

Raadslid Karel Pinxten (CVP), in gesprek met CVP-collega Erik Vankeirsbilck (links), pleitte in het kader van de bespreking van het verslag van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden, voor een meer democratische controle op de aanwending van de overheidsmiddelen

De heer G. Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik wens enkel te bevestigen dat inderdaad, ook in de loop van de werkzaamheden van de commissie, alle stukken, ook het verslag, aan de onderzoeksrechter werden overgemaakt.

Het spreekt voor zich dat wij, de voltallige commissie, erop aandringen, daarover mag geen twijfel bestaan, dat het gerecht er ernstig werk zou van maken. Ik ga ermee akkoord dat wij het verder opvolgen opdat het tot conclusies zou leiden.

De heer K. Pinxten : Baat het niet, dan schaad het niet. Wij verschillen daar dus helemaal niet van mening.

De heer Bossuyt bevestigt opnieuw wat hij tot driemaal toe heeft gezegd. We kunnen dat voor de galerij nog eens herhalen. Misschien zegt men dat graag voor het publieke forum. Dat doet niets aan de effectiviteit en wij vinden het even essentieel als u, dat dit wordt opgevolgd.

De heer P. Dewael : De conclusies waarover u met de meerderheid dagen en dagen hebt vergaderd, wor-

den nu de conclusies van de commissie genoemd. Ik noem dat de conclusies van de meerderheid van de commissie. U was niet bereid om daaraan nog een punt of een komma te wijzigen. Wij hebben een aantal amendementen ingediend. Dat mocht niet. U hebt gestemd over de conclusies en het zijn de conclusies van de meerderheid. Nu komt u zeggen dat we het er eigenlijk allemaal over eens zijn.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Dewael, iedereen in de KS-commissie, zonder één uitzondering en niet alleen de leden van de VLD-fractie, vonden dat alle documenten ter beschikking van het gerecht moesten worden gesteld. Dat is toch duidelijk. De voorzitter van de commissie heeft dit tot driemaal toe bevestigd. Men kan natuurlijk alles in een verslag gaan zetten.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs : Mijnheer de voorzitter, ik ben hoe langer hoe meer verbaasd door deze uitspraken. De commissie kreeg drie maanden

om haar besluiten in te dienen. Deze commissie is afgesprongen einde juni omwille van de ontstane kortsluiting. Er kwamen dus geen besluiten wat zeer jammer was.

Wij moesten wachten tot september. We kregen drie dagen. We kregen amper tweemaal dertig minuten om naar het voorstel van de meerderheid te luisteren. De besluiten waren getrokken. We hadden geen recht van amendering. We kregen zelfs de mogelijkheid niet om onze standpunten naar voren te brengen. Ik vind dat dit werkelijk beneden alle peil is. Dat is geen democratische inspraak en dat betreurt ik.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Ulburghs, u wenste de werkzaamheden van de commissie te verlengen. De andere collega's gingen daarmee niet akkoord omdat ze de Limburgse reconversie niet voor nog een aantal maanden wilden lamleggen.

De heer J. Ulburghs : De afspraak was drie dagen. Op 22, 23 en 24 september zou de discussie plaatsvinden die met conclusies zou worden afgesloten. Wij kregen tweemaal een halfuur en we hadden geen mogelijkheid om te amenderen. Dat is niet democratisch.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Ulburghs, u hebt in de media verklaard dat u wou dat de werkzaamheden van de KS-onderzoekscommissie zouden worden verlengd. De andere collega's wensten dat niet en terecht. Immers, wij konden het ons niet veroorloven om de Limburgse reconversie nog met een aantal maanden te vertragen.

De voorzitter : De heer Bossuyt heeft het woord.

Mag ik vragen de interventies te beperken. De spreektijd van de heer Pinxten is voorbij ; ik zal hem uiteraard tijd bijgeven.

De heer G. Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag één en ander rechtzetten. Ik had het reeds willen doen wanneer de heer Pierco op de tribune stond. En de waarheid heeft ook haar rechten.

Als voorzitter van de commissie heb

Bossuyt

ik kennis genomen van het feit dat er een akkoord tussen de meerderheidspartijen was tot stand gekomen. Het was ook de beslissing van de meerderheidsfracties in de commissie om de conclusies zoals zij werden genomen, neer te leggen. Als voorzitter heb ik mij in deze discussie niet gemengd. Iedereen kende mijn houding ; ik had ze ook ondubbelzinnig neergeschreven in de teksten die ik voor het reces had neergelegd. Als voorzitter heb ik dan ook mijn verantwoordelijkheid genomen, maar ik heb niets belet. De democratische besluitvorming werd gerespecteerd.

De heer K. Pinxten : Wij zijn het erover eens dat de Limburgse reconversie moet worden voortgezet mits een vereenvoudiging van de structuren. Ik verwijs naar conclusie 4 die eenparig werd aangenomen, net zoals wij het erover eens zijn dat de engagementen ten aanzien van Limburg door de Vlaamse overheid onverkort moeten worden nagekomen en dat de financiële middelen daartoe dienen te worden verankerd. Tot zover bestaan dus geen meningsverschillen. Maar zelfs de oppositie zal het toch met ons eens zijn dat wie de engagementen van het Toekomstcontract ook financieel wil laten honoreren, dit niet kan zonder in de komende weken en maanden te beschikken over een adequaat financieringsmechanisme. Vandaar dat wij opteren — en ik heb daarnet de conclusies nog eens nagelezen, en ze zijn zeer duidelijk — voor een tijdelijke opvangstructuur die alleen de voor de Limburgse reconversie strategische participaties beheert.

De heer P. Dewael : Wat zijn strategische participaties ? Kunt u mij het onderscheid geven tussen strategische en niet-strategische participaties van KS ?

De heer K. Pinxten : U zal er toch wel akkoord gaan dat een aantal participaties in KS helemaal niet strategisch waren !

De heer P. Dewael : Ik vraag u de grens te trekken. **(Onderbreking door de heer Van Rompuy)**

Collega Van Rompuy, wat u nu zegt, is dus de bevestiging van mijn vrees van daarnet. U zegt dat daarvoor managers bestaan. Wij hebben gezien wat die managers hebben gedaan bij het nemen van strategische beslissingen.

De heer E. Van Rompuy : Gaat de heer Dewael een industrieel beleid in Limburg naar voren schuiven, bepalen en zeggen wat al dan niet strategisch is ? Gaat de neo-liberale Dewael in plaats van de ondernemers of managers bepalen wat op economisch vlak moet gebeuren ? Dat is toch wel een heel speciaal soort liberalisme !

De heer P. Dewael : Ik stel vast dat de conservatieve Van Rompuy niet leert uit de fouten van het verleden. Inderdaad, in het verleden hebben wij meegemaakt dat het opstarten van dergelijke structuren waar zogenaamde managers gaan oordelen wat al dan niet strategisch is, zonder controle van de Vlaamse Raad, precies de aanleiding is geweest voor het miljardenverlies. U zegt nu opnieuw een structuur te moeten oprichten waarin opnieuw in onze plaats managers gaan uitmaken wat ze gaan verkopen en met de opbrengst van het geld zullen doen. Daarin speelt de VLD niet mee.

Mijnheer Van Rompuy, als u namens de CVP zegt zo iets op te starten, bent u nu reeds verantwoordelijk voor hetgeen in de toekomst verkeerd zal gaan.

De heer E. Van Rompuy : U wil voor vijf jaar de LIM aan de GIMV geven om participaties te beheren. Waarover heeft u het eigenlijk ?

De heer P. Dewael : Mijnheer Van Rompuy, de GIMV wordt geprivatiseerd zoals uw broer, toen hij nog partijvoorzitter was, het ooit heeft voorgesteld. Nadien heeft u dat standpunt onder druk van minister De Batselier moeten inslikken. U blaast constant warm en koud ; u spreekt voortdurend over privatiseren en nadien zegt u die middelen toch maar opnieuw aan een nieuwe structuur te geven. Met welke waarborgen gaat u dit doen ?

De heer K. Pinxten : Mijnheer Dewael, indien u wil luisteren, zal ik exact en heel duidelijk afgemeten mijn standpunt kenbaar maken.

Ik meen dat het beter is dat de politici zich bezighouden met politiek en wij het ondernemen overlaten aan de ondernemers.

De heer P. Dewael : Met particulier geld en niet met overheidsgeld ! U start een structuur op die opnieuw overheidsgeld in geprivatiseerde structuren pompt. Ik heb daarin geen vertrouwen.

De heer K. Pinxten : Wij denken dat het wijs is dat daar waar er nog economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen bestaat, en dit is vandaag nog aanwezig, men daar best de politici buiten laat. Dat is onze mening. Ook in particuliere ondernemingen is er een scheiding tussen het aandeelhouderschap, in dit geval het Vlaamse Gewest, en het management. Wij denken dat het effectief beter is het ondernemen over te laten aan ondernemers, zowel bij de overheid als in de particuliere sector.

De heer P. Dewael : Zou het niet eenvoudiger zijn dat het ondernemen aan de particuliere sector wordt overgelaten, met privé-geld, dat de particuliere sector daar zijn volledige verantwoordelijkheid opneemt en dat men al hetgeen openbaar is, situeert binnen de administratie en de ministeries, zodanig dat dit parlement controle kan uitoefenen. Waarvoor u nog altijd blijft pleiten, is eigenlijk ondernemertje spelen met het geld van de belastingbetaler.

De heer K. Pinxten : Mijnheer Dewael, in grote ondernemingen, en zelfs in een aantal k.m.o.'s worden de aandeelhouders vertegenwoordigd door professionele managers. Wij stellen vast dat er vandaag, of u het graag heeft of niet, nog een economisch overheidsinitiatief is via de GIMV. Welnu, wij wensen dat maximaal te depolitiseren. Net zoals professionele managers de belangen van particuliere aandeelhouders binnen bepaalde doelstellingen optimaal kunnen verdedigen, vinden wij dat dit ook mogelijk moet zijn met de

Pinxten

belangen en de middelen van het Vlaamse Gewest. Dat is onze houding.

Wij opteren dus voor een tijdelijke opvangstructuur die enkel de voor de Limburgse reconversie strategische participaties beheert. Duidelijker kan ik het niet zeggen. Andere participaties worden afgestoten zonder daarom een kunstmatige situatie van gedwongen verkoop te creëren, hetgeen trouwens zou leiden tot een ongewenste minwaarde bij het afstoten van activa van KS en LIM. Daarom is dus ook die geleidelijkheid waarover daarstraks werd gesproken noodzakelijk. In dit opzet zit dus duidelijk een element van privatisering. Een aantal participaties van KS, van LIM worden zeer duidelijk afgestoten. Dit element van privatisering zit ook nog in de nieuwe opvangstructuur zelf, die open staat voor privé-aandeelhouders. Het is de overtuiging van onze fractie dat in de opvangstructuur de particuliere sector geleidelijk niet alleen de mogelijkheid moet hebben een meerderheidspositie te verwerven, maar ook geleidelijk in een meerderheidspositie komt, ten einde op middellange termijn het gewicht van de Limburgse reconversie naar de particuliere sector te verleggen. Ik kan het echt niet duidelijker zeggen.

Daarentegen stelt de VLD voor de LIM onder te brengen bij de GIMV, die vervolgens zou worden geprivatiseerd. Dit is een bijzonder eigenaardige gedachtenkronkel. In dezelfde conclusies klaagt de VLD juist deze vergimvisering aan, die ze op naam schrijft van minister-president Van den Brande. Dus de VLD slaagt erin in welgeteld vijftien lijnen in om eerst de vergimvisering, in casu van KS, te verguizen en vervolgens 15 regels verder die van de LIM te bepleiten. Vanuit de oppositie, en zolang men zijn eigen gedachtenkronkels niet moet waarmaken, kan men zich inderdaad wat meer vrijheidsgraden veroorloven.

De heer P. Dewael : Ik moet de heer Pinxten onderbreken als hij de waarheid in die mate geweld aandoet.

De heer K. Pinxten : Ik citeer uw teksten. In vijftien regels bent u vóór en tegen de vergimvisering van de LIM.

De heer P. Dewael : Wat is de praktijk de dag van vandaag ? De praktijk is dat de Limburgse Investeringsmaatschappij ook wordt misbruikt voor de doelstellingen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen. Dit blijkt onder meer uit de vele dividenden die vandaag door de LIM aan de GIMV worden uitbetaald. Ik denk dat die situatie inderdaad niet langer kan. Zijn wij het erover eens dat nog eens een afwending van de middelen, bestemd voor de Limburgse reconversie, naar andere structuren gebeurt ?

Een tweede zaak maakt deel uit van het globale voorstel dat collega Denys kenbaar heeft gemaakt. Wij pleiten voor de ondubbelzinnige privatisering van GIMV, KS en LIM ; KS blijft alleen bestaan met als enige opdracht de sanering van de mijnterreinen. Alle middelen zullen dus worden geprivatiseerd en zullen uiteindelijk terugvloeien naar het Vlaamse Gewest. In de periode die daaraan voorafgaat, stellen wij voor LIM naar GIMV over te brengen, waarbij onmiddellijk met privatisering wordt gestart. Dus stel het niet voor alsof wij de LIM zouden willen zien gedijsen in de GIMV, als wij op hetzelfde ogenblik zeggen dat GIMV en KS moeten worden geprivatiseerd. Collega Pinxten, u bent intellectueel te kwader trouw.

De heer K. Pinxten : Ik kan begrijpen dat u het er moeilijk mee heeft als u op vijftien lijnen twee verschillende principes huldigt : de ene keer pro vergimvisering van de LIM en de andere keer tegen vergimvisering van KS. Wellicht gaat u ervan uit dat als u een aantal beslissingscentra buiten Limburg wil localiseren, de GIMV-top inderdaad dicht bevolkt zou zijn met Limburgers of mensen die Limburg-minded zijn.

De heer H. Schiltz : Men kan inderdaad discussiëren over de privatisering van de GIMV. Voor alle duidelijkheid zou ik aan de heer Dewael willen vragen of hij het een goede

zaak zou vinden indien bijvoorbeeld de privatisering van de GIMV tot gevolg zou hebben dat SUEZ de GIMV opkoopt ? De hele ochtend is er al sprake van privatiseren. Ik stel alleen de vraag of u dit een gelukkige zaak zou vinden. Wanneer u privatiseert, moet u uiteraard de vrije markt en de concurrentie laten spelen. Zou u het een goede zaak vinden dat de meerderheid van de aandelen van de GIMV in handen van SUEZ terechtkomt ?

De heer P. Dewael : Heeft u nog Vlaamse gevoelens ?

De heer H. Schiltz : U misschien niet meer, maar die hebben wij nog een beetje. Wij zijn een klein land, een kleine gemeenschap ; iedereen weet dat het beschikbaar privé-groekapitaal in Vlaanderen beperkt is. Dus de Dresdner Bank, de Deutsche Bank en de Franse staatsbanken die gedeeltelijk worden geprivatiseerd, kunnen gemakkelijk de hand leggen op de GIMV zonder dat wij in Vlaanderen in staat zijn via de vrije markt daartegen ook maar met enige kans op succes te concurreren. Ik stel u de vraag of een kleine gemeenschap in het Europa van morgen zich zomaar totaal aan de jungle van de vrije markt van de grote financiers kan overleveren ; of mag er nog ergens een ankerpuntje blijven waarvan wij zeker kunnen zijn ?

De heer P. Dewael : Collega Schiltz zei die Vlaamse gevoeligheid nog een beetje te bezitten ; dat beetje vond ik een belangrijke nuancering.

De heer H. Schiltz : Bij u is die totaal afwezig.

De heer P. Dewael : Dat zegt u ; wij laten die blijken in dossiers waar wij niet met drogredenen die Vlaamse identiteit gaan beschermen. Waarom zeg ik met drogredenen.

Ten eerste, ik stel vast dat wij in Vlaanderen nood hebben aan risico-dragend kapitaal en dat zou één van de bestaansredenen zijn van de GIMV. Ik denk dat wij in Vlaanderen nood hebben aan andere instrumenten om het risicodragend kapitaal te bevorderen, zeker als ik vast-

Dewael

stel dat vandaag iedereen zijn geld investeert in een openbare schuld-economie.

Ten tweede, stel ik vast dat de GIMV met de schaaamlap van de Vlaamse verankering één zaak doet : in sectoren participeren die ten dode zijn opgeschreven, die miljoenen en miljarden franken overheidsgeld opsloppen, en dat ten koste van de activiteit van kleine en middelgrote ondernemingen.

Collega Schiltz, u was geen lid van deze commissie.

De heer H. Schiltz : Ik was inderdaad geen lid van uw commissie, maar ik meen de financiële wereld toch iets beter te kennen dan u.

De heer P. Dewael : Mijnheer Schiltz, ik wil er mij nog wel bij neerleggen dat u de financiële wereld beter kent dan ik, maar dat hoeft u niet aan te zetten arrogant te worden in dit debat. Laten wij bescheiden blijven.

Het is duidelijk dat ik in dit dossier weeral getuige ben van het feit dat één van uw vrienden, de heer Bege-mann, die een aantal maand geleden het BOEL-dossier zagezegd zou hebben gered, naar KS werd overgeplaatst.

Plots werd de heer Deleye voorzitter van de raad van bestuur van KS, met als enig doel de middelen van KS te draineren vanuit Limburg naar BOEL.

Mijnheer Schiltz, ik zou er niet al te trots op zijn zo vertrouwd te zijn met die financiële wereld.

De heer H. Schiltz : Mijnheer Dewael, de particuliere financiële wereld is niet zo veel beter dan de openbare financiële wereld.

Vervolgens antwoordt u niet op mijn vraag. U verplaatst het debat, hetgeen bewijst dat u wel een handig advocaat bent. Ik vroeg u of u het een gelukkige zaak zou vinden mocht het patrimonium GIMV, ingevolge privatisering, in buitenlandse handen terecht komen ?

Minister-president L. Van den Brande : Voor het goed verloop van het debat achtte ik het niet aangewezen te onderbreken.

Ik wenste te luisteren naar de verslaggeving en de bespreking van de conclusies van de commissie alvorens mijn standpunt naar voren te brengen wat de toekomst betreft.

Na de ongefundeerde uitlatingen die ik daarnet heb gehoord, wens ik toch even het debat te onderbreken.

Mijnheer Dewael, over arrogantie gesproken ! Indien deze evenredig is met de nonsens die u daarnet vertelde . . .

Mijnheer Dewael, het zou goed zijn mocht u antwoorden op de precieze vraag van de heer Schiltz, in plaats van ongefundeerde dogma's aan te halen.

Het ging over de verdediging van het werk dat correct werd uitgevoerd. Indien u beweert dat de GIMV uitsluitend in onzinnige initiatieven en totaal achterhaalde economische activiteiten investeerde, dan liegt u pertinent ! U weet immers beter

De heer J. Ulburghs : Ik ben het gedeeltelijk eens met de minister-president, al voeg ik er meteen aan toe dat hij van bij de aanvang heeft gezegd — en ik bewonder dat — dat hij de besluiten van de KS-commissie en de debatten zou afwachten alvorens zijn eigen besluiten te nemen.

Mijnheer de minister-president, ik betreur het echter dat ter zake niet meer controle werd uitgevoerd door de Vlaamse Raad, want dan zou u zich in een sterkere positie bevinden.

De heer P. Dewael : Mijnheer Schiltz, er bestaan andere manieren om investeringen in risicodragend kapitaal te bevorderen.

Ik meen dat men in België opnieuw nood heeft aan een wet zoals de Monory-wet - De Clercq die tot stand kwam in de jaren tachtig en de financiële structuur van heel wat ondernemingen verstevigde.

Ik blijf erbij dat beroep doen op openbare middelen onder de vorm

van een gewestelijke investeringsmaatschappij vaak onder het mom van de Vlaamse verankering, een schaaamlapje is om de verlieslatende sectoren, die na verloop van tijd toch in falings zullen worden verklaard, te depanneren.

Mijnheer Van den Brande, u had toch beter het einde van het debat afgewacht om te interveniëren.

In uw hoedanigheid van bevoegde minister ter zake zit u inderdaad met een degelijk dossier. Ik wens u daarvoor trouwens te feliciteren.

U zei dat ik nonsens vertelde. Welnu, probeert u straks maar eens aan de Vlaamse publieke opinie duidelijk te maken wat zo goed zou zijn verlopen inzake KS. En tracht u maar eens te antwoorden op de vraag wat u, als bevoegde minister, heeft ondernomen om uw controletaak waar te nemen en om toestanden zoals Super Club, Pieters-De Gelder en andere te voorkomen. U stak toen uw hoofd in het zand. Ik ben werkelijk benieuwd om straks uw uitleg te horen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, ik tracht mij nog steeds te beheersen, al wordt het moeilijker .

U haalt een aantal voorbeelden aan waarvan u pertinent weet dat de beslissingen niet werden genomen tijdens de periode dat ik ter zake verantwoordelijk was. De voorbeelden van Pieters-De Gelder en andere dateren van voor mijn aantrede in die sector. (**Onderbreking door de heer Chevalier**)

Mijnheer Chevalier, gelieve uw Brugse kreten even achterwege te laten. Mijnheer Dewael, ik heb ter zake een gerust geweten. U weet trouwens zeer goed dat ik een aantal stappen heb gezet om openheid en klaarheid te bereiken. Als er iemand van bij de aanvang van deze zaak steeds heeft gezegd dat alles moest worden onderzocht, dan was ik dat wel.

U schijnt echter te vergeten, mijnheer Dewael, dat de Vlaamse regering sedert 1987 inzake het KS-dossier en aanverwante aangelegenheden zoals LIM, SIM en het Toe-

Van den Brande

komstcontract, drieëndertig beslissingen heeft getroffen waarvan u er éénëndertig mede heeft genomen.

De heer K. Pinxten : Mijnheer de voorzitter, ik dank mijn collega's — en in het bijzonder de heer Dewael — dat zij mij toelaten mijn betoog verder te zetten.

Ik heb getracht om op een ietwat onderbouwde wijze ons standpunt met betrekking tot het economisch overheidsinitiatief in Vlaanderen te verduidelijken.

Ik heb tevens gepoogd aan te tonen op welke wijze wij meer democratische parlementaire controle wensen op de aanwending van de overheidsmiddelen.

Wij hebben echter nog heel wat vragen in verband met de alternatieve conclusies die wij mochten ontvangen.

Aangaande de Limburgse reconversie moeten wij concrete voorstellen formuleren voor de komende maanden. Vandaar dat wij nu opteren voor een gedeeltelijke privatisering en voor een tijdelijke opvangstructuur.

De heer P. Dewael : Mijnheer Van den Brande, indien u die beslissingen waarover u het daarnet had, onder de loupe neemt, dan zou u een onderscheid moeten maken tussen hetgeen voortvloeide uit het Toekomstcontract voor Limburg dat door mijn fractie mede werd ondertekend in 1987 en waarvan wij de doelstellingen nog steeds verdedigen en tussen het instrumentarium dat daarvoor werd aangewend. Het instrumentarium en de controle behoren tot de verantwoordelijkheid van de ministers van Economische zaken en Financiën.

Mijnheer Van den Brande, ik stel vast dat uw kabinetschef, de heer Cornillie, in Limburg ter zake de eerste viool speelde, als voorzitter van de Permanente Werkgroep Limburg en als commissaris van de Executieve. Nochtans durfden u noch uw voorganger, de heer De Batselier, vragen stellen in verband met de aan-

wending van de middelen. Volgens uw voorganger was dat niet eens zijn taak ! Inderdaad, toen de heer De Batselier werd ondervraagd in verband met Super Club, antwoordde hij dat KS een n.v. was en dat hij ter zake geen vragen hoefde te stellen over haar activiteiten.

En ten slotte nog dit. Ingevolge het protocol van januari 1993, ondertekend door de minister-president en mevrouw Demeester, kreeg Gimvindu de toelating éénzijdig de financiering van de n.v. KS te wijzigen zonder tussenkomst van de Vlaamse Executieve. Vier maanden nadien, mijnheer Van den Brande, beweert u ter zake te weinig controle te kunnen uitoefenen en te weinig inzicht te hebben. Wat is eigenlijk uw bedoeling ? Eerst de zaak uit de handen te geven en de onverantwoordelijkheid te institutionaliseren om vier maanden later, wanneer alles losbarst, te beweren dat u van niets wist. Mijnheer Van den Brande, een beetje zin voor rechtlijnigheid zou hier op zijn plaats zijn.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Dewael, ik heb de indruk dat u zich wat ongemakkelijk begint te voelen en daardoor wat zenuwachtig wordt.

U vraagt of ik die drieëndertig beslissingen waarover ik het daarnet had, al eens goed heb doorgenomen. Uiteraard heb ik dat gedaan en tot in de details weet ik wat zij alle inhouden.

Er werden zeven beslissingen genomen tijdens de periode 1987-1988, dus wanneer de PW en de CVP de meerderheid vormden in de Vlaamse regering.

Mijnheer Dewael, wij hadden het over een aangepaste politieke cultuur, maar tracht toch eens uw verantwoordelijkheid te dragen voor uw eigen daden als minister, in plaats van u te verstoppen achter personen van wie u zegt dat zij de eerste viool speelden. Terloops gezegd vind ik dat wel wat lastig voor u, want ik dacht dat u de meest vooraanstaande politicus van Limburg was. Toch beweert u dat de anderen het voor het zeggen hadden !

Een volgend voorbeeld : 26 mei 1989. Ik apprecieer de houding van de heer Sauwens die zich onthield bij de stemming aangaande de herstructurering van de westelijke zetels, alsook inzake een aantal beslissingen over de SIM. De heer Dewael, die nochtans niet meer behoorde tot een politieke coalitie nam ter zake een positieve beslissing.

Mijnheer Dewael, wanneer u woorden hanteert zoals arrogantie en grootsprakerij, zou het goed zijn eerst in eigen boezem te kijken.

De heer P. Dewael : Mijnheer de voorzitter, hierop zou ik willen repliceren. Het gaat om een persoonlijk feit.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord voor een persoonlijk feit.

De heer P. Dewael : Collega Van den Brande, u volgde de beslissingen in 1989 van op een ander niveau, het federale. Ik neem u dat niet kwalijk. De beslissing van 1989 hield in dat, rekening houdend met de gunstige economische conjunctuur, het westelijke bekken sneller zou worden gesloten. Wij hebben dat met volle overtuiging gesteund. Gaat u mij verwijten dat ik vanuit de oppositie en de proportionele regering ja heb gestemd ? Inzake de reconversie van Limburg hebben wij het geweer niet van schouder veranderd omdat we van de ene dag op de andere in de oppositie werden gedrongen. Ik vind het veel bedenkelijker dat collega Sauwens, hoewel hij tot de meerderheid behoorde, meende systematisch anders te moeten stemmen. Iedereen moet zijn eigen politieke verantwoordelijkheid opnemen en ik heb de mijne genomen.

Ten tweede, wat er op het terrein in de KS, de SIM en de LIM gebeurde, viel onder de bevoegdheid van de minister voor Economie die u hebt opgevolgd. U had daarvoor de commissarissen van de Executieve, u moest daarover ingelicht zijn. Hebt u die controletaak waargenomen ? Het antwoord is negatief, want anders had het débâcle nooit zo groot kunnen worden.

Minister-president L. Van den Brande : U bent het 31 keer op 33 beslissingen eens geweest met de besluitvorming. In een politiek bestel betekent dit dat u evengoed verantwoordelijkheid draagt. Bij de aanstelling van een aantal lieden voor de bestuursorganen hebt u gepolitiseerde kandidaten naar voren geschoven. Als hun kandidatuur werd geweigerd, haakte u af.

De voorzitter : De heer Pinxten heeft het woord.

De heer K. Pinxten : Ik heb nog een paar vervelende vraagjes voor de VLD, maar ik moet mij er voor houden om die te stellen of ik sta hier om 5 uur nog. Als wij de voorstellen van de oppositie en inzonderheid die van de VLD met betrekking tot de werkzaamheden van de KS-onderzoekscommissie lezen, stellen wij vast dat zij voorstellen om de opbrengst van de KS-verkoop te laten dienen als financiering voor fiscale stimuli ten voordele van de Limburgse regio. Daarbij wordt dan gedacht aan de herinvoering van het statuut van de reconversievennootschappen. Ik heb daar een paar vragen over. U hoeft ze niet onmiddellijk te beantwoorden, maar ik zou het op prijs stellen als u er straks in uw betoog op in zou gaan. Die fiscale stimuli voor de provincie Limburg en de herinvoering van het statuut voor reconversievennootschappen klinken natuurlijk als honing met apenootjes voor alle Limburgse bedrijven. Dat is waarschijnlijk ook de enige bedoeling van het voorstel. Maar ik heb daar toch een paar vragen bij. Wij moeten vanuit de meerderheid in de Vlaamse Raad zeer concreet zijn om de hele herstructurering in het Limburgse reconversiegebeuren morgen op het terrein waar te kunnen maken. U weet dat fiscale stimuli voor de Limburgse regio en het herinvoeren van het statuut voor reconversievennootschappen geen bevoegdheid van de decreetgever vormen. De Grondwet zegt dat dit een bevoegdheid van de wetgever is. Dat is nu zo en dat gold ook voor de wet van 31 juli 1984 die in 1986 en in december 1990 werd gewijzigd.

Ten tweede, wat het herinvoeren van

het statuut van de reconversievennootschappen betreft, moet ik u er toch opmerkzaam op maken dat de reconversievennootschappen — die door het Limburgse bedrijfsleven druk werden gebruikt — een statuut hadden dat zich niet tot de provincie Limburg beperkte. Het sloeg op een aantal andere arrondissementen in Vlaanderen en op een twaalftal arrondissementen en een twintigtal gemeenten in Wallonië. Het herinvoeren van dit statuut onder de vorm zoals het in de wet van juli 1984 was vervat, is onmogelijk voor ons als decreetgever. In zijn vroegere vorm was het bovendien niet tot de provincie Limburg beperkt. Verder rijst de vraag hoe men dan de federale fiscale minderontvangsten in de vennootschapsbelasting gaat compenseren. Zal dat gaan met transfers tussen de Vlaamse en de federale begroting of gaat men werken met een soort ristorno? die voor de Europese Commissie subsidies zouden zijn? Men stuit in dit laatste geval onmiddellijk op het probleem van de non-discriminatie tussen de verschillende beneficiariï. Ik stel van ook vast dat de aantlokkelijke VLD-piste van de fiscale stimuli en van de herinvoering van het statuut van de reconversievennootschappen, net zoals de rest van uw voorstellen, behoort tot het soort van de Spielerei en illusionisme. Dat zijn we ondertussen wel al gewoon van het blauwe droomfabriekje. Wie geen sterk dossier heeft, moet wel heftig reageren.

De heer P. Dewael : Mijnheer Pinxten, wie geen dossier heeft, houdt zich in het parlement dan maar onledig met het noteren van de absenties.

Een aantal overheden hebben zich geëngageerd voor de provincie Limburg. Dat waren de provincie Limburg, de Europese Commissie, de Vlaamse en de nationale overheid. Ik stel vast dat het systeem van de reconversievennootschappen uitstekend heeft gefunctioneerd. De fiscale stimuli hebben geleid tot aanzienlijke nieuwe investeringen met de creatie van veel nieuwe jobs als gevolg waardoor in belangrijke mate het verlies van arbeidsplaatsen bij KS werd gecompenseerd. Wij blijven dus betreu-

ren dat de federale regering tegenover Limburg contractbreuk heeft gepleegd door het systeem van de reconversievennootschappen af te bouwen. Wij vragen dat dit systeem opnieuw wordt ingevoerd. Hoe dat moet worden gecompenseerd, vormt het voorwerp van een discussie die in de nationale Kamer moet worden gevoerd. Het blijft een engagement van de federale regering tegenover de provincie Limburg.

De heer K. Pinxten : In een debat dat zeer concreet zou moeten zijn, vind ik dit uiterst goedkoop. Wij komen met concrete voorstellen en u zegt dat we de reconversievennootschappen opnieuw moeten oprichten. U moet concreet aangeven hoe we dit gaan compenseren en wat we gaan doen met de Limburgse reconversiegelden die vrijkomen als gevolg van de privatisering waar wij het ten dele over eens zijn.

De heer P. Dewael : Ik ben nog steeds van oordeel dat de federale regering nooit om budgettaire redenen de reconversievennootschappen had mogen afbouwen. Een piste die men daarbij zou kunnen bewandelen, zou er bijvoorbeeld op neerkomen dat er een addendum komt aan het Toekomstcontract. De opbrengst van de privatisering van een aantal instrumenten zou kunnen worden gebruikt door de federale regering om de minderontvangsten te compenseren en reconversievennootschappen op te richten. Dat is een piste die men zou kunnen onderzoeken.

De heer K. Pinxten : Ik zeg u in alle duidelijkheid dat het Europese gemeenschapsrecht dit niet toelaat. Ik heb die piste laten onderzoeken toen ik uw voorstellen zag.

De heer P. Dewael : Collega Pinxten, wat dat betreft zou ik een andere ambitie gaan hanteren dan te zeggen dat dit niet wordt toegelaten. Het Europese gemeenschapsrecht heeft er natuurlijk geen probleem mee dat er in Limburg reconversiestructuren operationeel zijn waarvoor miljoenen en miljarden frank aan belastinggeld worden aangewend zonder enige bijdrage voor de Limburgse tewerkstelling. Het enige wat efficiënt heeft ge-

Dewael

functioneerd, zijn de reconversievenootschappen. Die kosten uiteraard ook geld en ze worden afgebouwd. Laat ons een manier zoeken om ze weer in te voeren. Die miljarden frank worden veel beter aangewend en u hebt een objectief criterium. Iedereen die in Limburg kwam investeren, kon van het voordeel gebruik maken. We zijn dan niet meer afhankelijk van een raad van bestuur die komt zeggen dat het ene bedrijf wel geld krijgt en het andere niet.

Ten tweede, mijnheer Van den Brande, u gaat ons toch niet anders afschilderen dan we zijn. U was er niet bij en u weet er dus niet alles van. Ik stel vast dat het in de boeken die vandaag over die perikelen verschijnen bijna onmogelijk is om enige betrokkenheid van mijn fractie aan te tonen. Waarom niet ? Wij hebben gewoon de mensen niet in al die structuren, Laat mij u het voorbeeld van de SIM nog eens geven, waarbij uw dierbare zuil, het ACV, en anderszijds het ABW er in Limburg een potje van hebben gemaakt. Er zouden zelfs steekpenningen zijn gegeven om gebouwen op te richten. De heer Verbrugghe, afgevaardigd bestuurder van de BLM, is komen wenen voor de commissie om te zeggen

dat de socialisten hem in een hoek hadden gedrukt. Mijnheer Van den Brande, dat zijn allemaal mensen die u zeer goed hebt gekend. Ik daag u uit om op het terrein aan te tonen dat iemand van mijn fractie daar op één of andere manier bij betrokken was die niet door de beugel kon.

Minister-president L. Van den Brande : Op 26 mei 1989 werden de westelijke zetels geherstructureerd en de SIM werd opgericht. Met goedkeuring van de heer Patrick Dewael. Op 15 december idem. U bent politiek verantwoordelijk. Ik zal niet verwijlen in de literatuur die verschijnt. Eén ding weet ik, ik ben Mickey Mouse in Disneyland niet gaan bezoeken.

De heer K. Pinxten : Om het politieke gehacketak te verlaten, zou ik het op prijs stellen dat de woordvoerders van de VLD, die straks ongetwijfeld nog aan bod komen, . . .

De voorzitter : Jammer genoeg niet, hun spreektijd is uitgeput.

De heer K. Pinxten : Ik vind dit jammer, want zij hebben alternatieve conclusies ingediend met voorstellen die duidelijk aantonen dat men ze op het terrein, zowel in de Belgische politieke context als in die van de Europese Gemeenschap, niet hard kan maken.

De heer J. Ulburghs : De heer Dewael is dus voorstander van de depotisering van die instellingen met overheidsgeld. Hij wil echter de overheid doen opdraaien voor de privatisering van die instellingen, zowel de Europese Gemeenschap als de nationale overheid en de Vlaamse Gemeenschap.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt afgesloten om 13.28 uur.
